

Spiró György

Csirkefej

Tragédia

1985

Szereplők

VÉNASSZONY

TANÁR

NŐ

APA

ANYA

SRÁC

HAYER

TÖRZS

KÖZEG

ELŐADÓNŐ

CSITRI

BAKFIS

Színhely: külvárosi belső udvar. Szemben balra hosszú kocsibehajtó, annak mélyén ajtó. A kocsibehajtótól jobbra Vénasszony lakásajtaja. Jobbra garázs, elöl Apa lakásajtaja. Balra Nő lakásajtaja, balra elöl Tanár lakásajtaja. A közepén poroló.

Első jelenet

Délután. A porolón akasztott macska lóg. A kocsibehajtó mélyéről jön Vénasszony, kezében szatyor, vér csöpög belőle.

VÉNASSZONY

Cicamica, cicamica, macskuszka, kssz, kssz! Gyere szépen, kssz, kssz! Lakásajtaja előtt leteszi a földre a szatyrot, táskájából kulcsot keres. Macskuszka,

macskuszka, merre tekeregtél? *Kinyitja az ajtót, visszafordul. Gyere szépen, meghoztam a macskakaját! Beviszi a szatyrot, kis szünet, kijön. Felolvadt a csirkefej – nem volt rendesen mélyhűtve – de még nem rohadt, macskuszka, megszagoltam, és nem zöld még – most legalább tíz napig nem kell a gazdinak elmenni – Kis csönd. Ha tudnád, mekkora sor állt – majdnem nem is jutott – de éppen jutott még – imádkoztam végig, hogy jusson még – nagyon vitték, ilyen nagy zsákokban volt a csirkefej – húsz kilót is vittek – aszíttem, nem fog jutni – de jutott. Szerencsénk van, macskuszka, tudod? Csak ez a hosszú út – és közben felolvad, folyik a vér – ez a hosszú út – pedig két nejlonba tettem – nézik a villamoson, folyik a vér – Na gyere szépen, adok belőle, ebből a frissből – aztán nekiállok, széttrancsírozom – berakom a mélyhűtőbe – hogy legyen neked finom csirkefejed – nincs is ilyen dolga senkinek, meg se érdemled – cicamica, kssz, kssz!*

Elindul az udvarban, keresi a macskát.

Nem is ettél reggel – hol a franca tekeregsz – biztos éhes vagy már – most az egésztek beraktam a mosogatóba – adok belőle – aztán szétverem a baltával – mert belül fagyott – berakom a mélyhűtőbe – lesz finom macskapapi – elég lesz két hétre – de tizenkét napra biztos – legalább tizenkét napra – jó dolga van a kis szőrállatnak – hova lettél, cicamica?

Meglátja a porolón a macskát, csönd, artikulálatlanul felüvölt, áll, remegni kezd, odalép, remegő kézzel megfogja a madzagot, rángatja, letépi, ölbe kapja a döglött macskát, berohan, még üvölt, majd elhal hangja, csönd.

Második jelenet

A kocsibehajtóból jön Srác és Haver. Srác Apa ajtajához megy, lenyomja a kilincset, rángatja, az ajtó nem nyílik.

SRÁC

Bazmeg.

HAYER

Mi? Nincs még?

SRÁC

A rohadt életbe.

HAYER

Nincs itthon, mi?

Srác dörömböl, csönd.

Nincs itt senki, mi?

SRÁC

Mér nincs itthon? Bazmeg. Mér nem jön?

HAYER

Korán van.

SRÁC

De mér nincs itthon? Hazajövök, akkor mér nincs itthon? Dörömböl, rugdossa az ajtót.

HAYER

Mér nincs kulcsod.

SRÁC

Honnan lenne? Mi? Hülye.

HAYER

Mér nem adtak?

SRÁC

Mert nem adtak. Csába.

HAYER

Nekem adott a fater.

SRÁC

Jó van, bazmeg, neked adott. Leszalom, bazmeg.

HAYER

Mér nem adott neked a faterod.

SRÁC

Csába. Kussolja má, bazmeg.

HAYER

Na jó, akkor menjünk.

SRÁC

Mi a francnak.

HAYER

Most itt fogsz maj szobrozni, bazmeg?

SRÁC

Zavar, bazmeg?

HAYER

Maj visszajövünk.

SRÁC

Csába! Én elképzelttem! Hazaérek, itthon van, elképzelttem bent az egészet – jövök haza, és itt van Apu – egy csomósor láttam, bazmeg, és jó volt – kurva jó volt, bazmeg – elképzelttem, érted? Kimegyünk meccsre, sört iszunk, minden.

HAYER

Ma nincs is meccs, bazmeg.

SRÁC

Elképzelttem, bazmeg, érted?

HAYER

De ma sehol sincs meccs.

SRÁC

Leszalom, bazmeg. Én elképzelttem – egy csomósor – én mindenre emlékszek, bazmeg – mindenre – mér nincs itthon?!

HAYER

Maj visszajövünk.

SRÁC

Üljél le a seggedre, bazmeg. Menjél a francba.

HAYER

Most mi van? Most mi van? Mi a franc van?

SRÁC

Semmi, bazmeg. Hülye fasz.

HAYER

Mér, hát maj megjön.

SRÁC

Fogjad be a pofádat, hülye.

Kis csönd, Haver leül.

A többiek aludtak, bazmeg – én meg láttam, hogy jövök haza, és akkor má itt is voltam – és az volt, amit akartam – és ez volt – ez volt nekem külön – mindig tudtam ezt látni – ezt az udvart – horkolnak – nem lehet aludni – éjjel bejön az ügyeletes, hogy rejszol-e valaki –

Haver vihog.

Tilos rejszolni – de attól még van minden, bazmeg – mindig ég egy lámpa, hogy lásson az ügyeletes – ez nem mindenhol van – most nekem jó, alsó ágyon vagyok – nem süt a pofámba –

HAYER

Én fölső ágyra mennék, ha már.

SRÁC

Hát menjél, bazmeg.

HAYER

Az a jobb, szerintem, a fölső ágy.

SRÁC

Jó van, bazmeg, az jobb. Te tudod. Ágyazzál meg a fölső ágyon – lerugdálnak, ha az ágyukra állsz – én is lerúgom, aki az én ágyamra áll – ágyazzál meg két perc alatt – mer jön az ügyeletes, bazmeg, és ha nem elvágólag van, akkora frászt kapsz, hogy beszopod a protkót, bazmeg. Csak menjél a fölső ágyba.

Kis csönd.

De nem ám, hogy te választod, bazmeg. Hogy te mondd meg, mit akarsz. Úgy pofán vágnak, hogy kihányod a dobhártyádat, bazmeg. Nem úgy van. Ha elszakad, bazmeg, a cipőfüződ, hopp egy frász. Ebéd van, kilötykölöd a levest, hopp egy frász. És meglökik a könyöködet, bazmeg, amikor viszed a tálcát, meg a kanalat emeled – naná – és nem ám, hogy beköpöd őket, bazmeg, éjjel jön a pokróc, keresheted a vesédet reggelig.

HAYER

Hú bazmeg, kemény.

SRÁC

Elloppják a reszelődet, bazmeg, bekenik zsírral – nem tudod ám, kicsoda – ők. Aztán te is kened, bazmeg, két hét múlva úgy kened, mint a kurva isten – és leokádják a ruhádat bazmeg – aztán te is holtpicsarészezen leokárod nekik – nem ám úgy van.

HAYER

Mit kennek?

SRÁC

A reszelőt bazmeg. Micsodát! A töködet!

HAYER

A reszelődöt?

SRÁC

Az övékét. Ilyen egy hülyét. Az övékét.

HAYER

Ja.

SRÁC

Mindegy, bazmeg, kinézel egy gyöngébbet, és azt baszogatod – ez kell – akkor befogadnak. Mer ha nem – akkor kibasznak veled. Mer ha te nem olyan vagy – hát nézheted, bazmeg – nézheted.

HAYER

Azér jó lehet.

SRÁC

Micsoda?

HAYER

Hát ott.

SRÁC

Kurva jó, bazmeg.

HAYER

Az ott valami – mégis – valami, bazmeg – itt mi van? Ott mégis valami.

SRÁC

Mindent lehet nekik, bazmeg. Mindent. Melózunk a gyárba, feketén, mi lopjuk az anyagot, bütyköljük nekik, amit eladnak – ez van, mi visszük ki azt is – mer ha nem, kicsinálnak – a kurva anyjukat – és megy a szöveg – legyünk hálásak – van ám szöveg, bazmeg – egy nagy család, ők a miazisten – az izénk – hogy ők a szüleink, a nevelőink, minden – és örülünk, hogy luk van a seggünkön, érted, bazmeg.

HAYER

Mér, mindenhol szövegelnek – nekünk is – ez megy.

SRÁC

És akkor nekem ez van – ez az udvar, bazmeg egy csomósor láttam – ilyen, csak nagyobb volt – nem tom – de nagyobb volt minden, magasabb – csak Apu lenne itthon!

HAYER

Mér, mit akarsz tőle, mér, hát írt?

SRÁC

Kussoljál, bazmeg, hülye.

HAYER

Mér, te mondtad, hogy nem is írt – te mondtad.

SRÁC

Szájon váglak, bazmeg, aztán összevarrhatod bazmeg.

HAYER

Mér, mit akarsz a faterodtól – asse tudja, hol vagy.

Srác hirtelen pofon vágja Havert, az az arcához kap, bambán néz.

HAYER

Most mér? Most mér?

SRÁC

Fogod má be.

Kis csönd.

Hülye. Örüljé, hogy ennyit kaptá, bazmeg – mit pofázol hülye. Ha benn lenné – akkor megtanulnád bazmeg – én még szóltam is – azok nem is szólnak bazmeg – piál a nevelő bazmeg – nem tudják kirúgni, mer kevés van – és nem ám hogy tudod, miér kapod – mert utál minden kölyköt

– csak a lakásér van ott – mer adnak nekik lakást benn – és piál. Na. – Ez mi?

HAYER

Mi?

SRÁC

Garázsra mutat. Ez mi a franc?

HAYER

Hát garázs. Nem? Garázs.

SRÁC

Hogyhogy garázs?

HAYER

Hát az.

SRÁC

Itt nem volt garázs! Ez itt nem volt!

HAYER

Nem tom, most van.

SRÁC

Mér van itt garázs?! Pont itt? Mér van?!

Kis csönd.

HAYER

Jó van, most itt fogunk szobrozni, bazmeg? Menjünk már el. Menjünk ki. A térre.

SRÁC

Mér, ott mi van, bazmeg? Mi? Mi van ott?

HAYER

Hát semmi – ülünk – nézünk – én ott ülök, nézek – hátha jön valaki – szoktak jönni – te is jöttél most, nem? Nézem, ez olyan, mondom, majdnem olyan, bazmeg, jön közelebb, nézem, hát majdnem olyan. Mi? És örültem,

bazmeg, mit kell pofozkodni, örültem bazmeg, hogy jössz. Hogy lesz akkor valami balhé. Végre lesz valami – sose szokott lenni semmi – csak ülök ott, nézek – mit kell akkor? Soha nem volt, hogy beköjjelek, soha – mér – volt?

SRÁC

Mi volt? Micsoda?

HAYER

Mér, én emlékszek! Én mindenre emlékszek! Elvittek, itt maradtam bazmeg haver nélkül, asse tudtam, mér vittek el, és azóta semmi, jöttem, bazmeg, kérdeztem, senkise tudta, de attól én még emlékszek!

SRÁC

Rég volt bazmeg. Én azóta – ez a nyolcadik intézet bazmeg nekem azóta – a nyolcadik bazmeg – nekem már jöhetnek – tudok én mindent – jöhet nekem akárki bazmeg – nehéz engem átverni bazmeg. Engem már nehéz. Én rögtön látom, kinek kell pitizni – és nekem is pitiznek bazmeg rögtön, én már kiszúrom. Voltak bazmeg hülye nevelők, szeretik a kölköket, bazmeg, nyalnak-falnak, cöcögnek, bazmeg, együtt éreznek, aztán kihúzzák a lábukat bazmeg és nézheted. Én már nem dőlök be – az van, öregem – ami van, az van – hiába a nagy szöveg bazmeg – látom, még a keményebb nevelők is be vannak szarva, apukám, és nem mernek ám akármit akárkivel – hát velem se lehet már mindent bazmeg.

Kis csönd.

HAYER

Hol a macska, az a kurva macska?

SRÁC

Mi?

HAYER

Lemászott bazmeg! *Nevet.* Leugrott bazmeg, mi? A macska! *Mutatja az elszakított madzagot.*

SRÁC

Leszedték.

HAYER

Leszedte, mi? *Nevet.* Odavolt, mi? Bazmeg. Biztos odavolt. Kár, hogy nem láttuk. A kurva macska. Hogy kalimpált! Meg akart karmolni, a dög. *Nevet.* Rángott neki a négy lába. Hülye macska. Megnéztem volna, ahogy leszedi.

Srác az ajtóhoz megy, dörömböl.

Mi van, közben megjött a faterod, vagy mi az isten?

SRÁC

Mér nincs itt, a kurva életbe, egyszer jövök haza, mérnincs itt?!

HAYER

Gyere már bazmeg, maj visszajövünk.

SRÁC

Mér lehet velem mindent? Az isten bassza meg! Mér lehet velem mindent?!

HAYER

Na gyere már bazmeg.

A kocsi behajtótól jön Nő, mindkét kezében szatyrok.

SRÁC

Csókolom.

NŐ

Szervusz.

Leteszi a szatyrokat, keresi a kulcsát, kinyitja mind a két zárt, Srác és Haver nézi.

NŐ

Visszafordul, Sráchoz. Mi az. Te vagy az?

Kis szünet.

Hazaengedtek?

SRÁC

Haza.

NŐ

Szépen megnőttél.

SRÁC

Hát–

NŐ

A nővéred nem jött?

SRÁC

Nem tom.

NŐ

Mért, ő hol van?

SRÁC

Nem tom.

NŐ

Mert őt se láttuk évek óta.

SRÁC

Én se.

Kis szünet.

NŐ

És most már itt is maradsz?

SRÁC

Nem – ez csak három nap – nem tetszik tudni, Apu hol van?

NŐ

Nem.

Felveszi a szatyrokat.

Hogy megnőttél. Ragadnak rád a csajok, mi? Hát igen.

SRÁC

Csókolom.

Nő bemegy, becsukja az ajtót, kis csönd.

HAYER

Hú bazmeg.

SRÁC

Mi van?

Nézik az ajtót.

HAYER

A csöcsei, mi? Bazmeg.

SRÁC

Á, vén csaj ez.

HAYER

Mér, nem is vén.

SRÁC

Á, ez nem is jó nő. Ez?

HAYER

Azér elég jó. Mér, te nem vágnál be neki? Nem?

SRÁC

Hát akkor bazd meg, bazmeg. Köszönni se mersz neki, bazmeg.

HAYER

Mit köszönjek neki, bazmeg, sose köszöntem neki, nem is ismerem.

SRÁC

Itt mászkálsz évek óta, hogyhogy nem ismered, bazmeg.

HAYER

Mér köszönjek neki? Mi? Mér köszönjek? Le van szarva.

Kis csönd.

Menjünk má a francba, most minek itt – Itt nincsen semmi – maj visszajövünk – vagy menjé be hozzá és bazd meg – na gyere má bazmeg.

SRÁC

A kurva életbe hogy nincs itt – mér nem úgy van, ahogy kéne – soha semmi – a kurva életbe.

HAYER

Na gyere má bazmeg.

Mindketten el.

Harmadik jelenet

Kijön Vénasszony, sír. Tanár ajtajához megy, kopog.

TANÁR

Háziköntösben, papucsban kijön az ajtaján, megáll, nézi. Kezicsókolom.

Vénasszony hüppög.

TANÁR

Valami baj van?

VÉNASSZONY

Még meleg volt! Még meleg volt! – Ha csak tíz perccel hamarabb hazaérek – ha jön a villamos – Most én mihez kezdjek a napjaimmal?! *Sír.*

Kis csönd.

TANÁR

Elnézést kérek –

VÉNASSZONY

Jövök haza, tanár úr – hozom neki a piacról – hozom neki a csirkefejet – fél órát álltam sorba – és nem jött a villamos – aszíttem, már nekem nem jut – álltak sorba – és vártam – és kiolvadt a csirkefej – nézték – akkor hazaérek, hívom, szólítom, nem jön – aszíttem, eltekergett pedig nem is evett reggel – és akkor meglátom – *Zokog.* ott lóg – felakasztották – a porolón – minek van itt ez a poroló – minek van itt – a kicsi, vékony nyakán – a nyakán – spárga a nyakán – tanár úr – a vékony, kis nyakán – *Zokog.*

TANÁR

Borzasztó.

Kis csönd.

De legalább szép élete volt.

Vénasszony felzokog.

Mindent meg tetszett érte tenni, ez a legfontosabb – Igen – Nehéz ilyenkor bármit is mondani – Nagyon szép cica volt, egészséges, kedves, csinos kis állat – én is igen kedveltem.

Vénasszony zokog.

Én szundítottam, hogy még az óra előtt kipihenjem magam – nagyon sajnálom, hogy ilyesmi – elítélem – de hát most már nincs mit tenni –

Vénasszony zokog.

De igen szép élete volt, ez a legfontosabb, egy macskának nem is lehetett volna szebb élete – mint neki volt –

VÉNASSZONY

Aljas – utolsó gyilkosok – mind –

TANÁR

Ne tessék haragudni, nekem fel kell készülnöm az órára – délelőtt öt óram volt – egyetlen lyukasórával – nagyon sajnálom –

Nő megjelenik az ajtóban, figyel.

VÉNASSZONY

Mennyit vártam – a csarnokban – az orvosnál – mennyit vártam, amikor beteg volt – fohászkoztam érte – amikor bent tartották, vittem neki csirkefejet – és ha nem

volt – nem lehet mindig kapni – mer bedarálják – takarmánynak – amikor nem volt, májat vittem – marhamájat – mer disznómájat nem szabad – szereztem neki nyugati gyógyszert – amikor kellett – mer nekik ott bent nem volt – mennyit törődtem vele – szép fényes volt a szőre – vittem oltásra – és akkor megfogják – megfogják azt a kis állatot megfogják – azt az ártatlan kis állatot – és felhúzzák – a nyakába spárga – felhúzzák – biztos engem hívott – amikor – és én nem voltam – nem segíthettem rajta – mit gondolhatott akkor – mit gondolhatott – *Zokog.*

TANÁR

Hát ha nem tetszett itthon lenni – el tetszett menni – éppen neki tetszett vásárolni –

VÉNASSZONY

Pedig még reggel is – eszembe jutott – még lett volna neki két napra – nem kellett volna – éreztem valami hang mondta, hogy van még neki két napra – hogy ne ma – akkor most is élne – de én nem hallgattam – a hangra –

NŐ

Megdöglött a macskája?

TANÁR

Meg.

NŐ

És mi volt, felakasztották?

TANÁR

Úgy látszik. – Elnézést, hogy én csak így –

Vénasszony zokog, harákol.

Még rosszul lesz.

NŐ

Hova húzták fel?

TANÁR

Hát valahova – a porolóra – Elnézést, még nem vagyok felöltözve. *Vénasszonyhoz.* Hozok valami nyugtatót – tetszik engem hallani?

NŐ

Felhúzták a porolóra?

TANÁR

Vénasszonyhoz. Tessék rám figyelni – Ez így nem lesz jó, ki tetszik fulladni – ez megviseli a szívet – nem szabad ennyire –

NŐ

Biztos a kölök volt.

TANÁR

Milyen kölök?

NŐ

Hát ő – hazaengedték – az előbb találkoztam vele, jöttem haza – fél órát álltam sorba a közértben – fel voltam pakolva – jövök be – egy nagydarab srác – hát ő az –

TANÁR

Tessék szíves lenni megnyugodni egy kicsit. – Hoznék valami nyugtatót, ha meg tetszik engedni –

NŐ

Erre a porolóra? Ide? Ez volt?

TANÁR

Vénasszonyhoz. Kérem szépen, tessék rám figyelni –

VÉNASSZONY

Mocskos banda – utolsó gyilkosok – az egész fajtájuk –

TANÁR

Kérem szépen –

NŐ

Biztos ő volt – jövök haza – fel voltam pakolva – egyszerre látom, hogy itt ógyelegnek – ő meg a haverja – fel se ismertem, de aztán eszembe jutott, hogy mióta nem

láttam nem is tudom, mióta – jó régen – nagyon megnőtt, de azért ő volt – amikor nyitottam az ajtót, akkor jutott eszembe, hogy kerül ide – amikor intézetbe van – biztos megszökött.

TANÁR

Itt folyton mászkálnak, mindenféle idegenek.

NŐ

Nem tudom, nem mászkál itt senki.

TANÁR

Itt mindenféle férfiak szoktak mászkálni.

NŐ

Nem tudom, én nem szoktam látni senkit.

VÉNASSZONY

Egy védtelen kis állatot – egy kis állatot – hogy lehet ilyen – ezek így születtek – nem is emberek –

TANÁR

Kérem szépen, ne tessenék így beszélni, nem szabad, hogy ilyen indulatok támadjanak az emberben, az teljességgel helytelen.

VÉNASSZONY

Nekem maga nem mondja meg, micsináljak!

TANÁR

Bocsánatot kérek, talán nem –

VÉNASSZONY

Nekem maga nem mondja meg, hiába tanult ember, mégse mondja meg! Maga nem fogja nekem megmondani, hogy én mit érzek!

TANÁR

Kérem, én távolról sem erről – Én csak annyit bátorkodom megjegyezni, hogy gyilkosnak nevezni – mindenkit – egy macska miatt – bár igen kedves állat volt – az mégsem helyénvaló.

VÉNASSZONY

Meggyilkolni egy védtelen kis állatot – azt lehet?! Az egyetlen lény volt – az egyetlen – *Zokog.*

NŐ

Nem kell bántani. Minek bántja?!

TANÁR

Én nem bántom. A macskát se bántottam, kérem. Igen kedves állat volt. És igen sajnálatos, hogy – nagyon sajnálom, de mégis –

Vénasszony zokog.

NŐ

Maga látta? Lógott? Fel volt akasztva?

TANÁR

Nem láttam, kérem.

Vénasszony zokog.

Nagyon sajnálom, én, úgy látszik, nem tehetek semmit – Ha nyugtató kell neki, tessenék szíves lenni szólni – nekem föl kell készülnöm az órára. *Bemegy a lakásába, becsukja az ajtót.*

VÉNASSZONY

Ez is itt – csak azt tudja mondani, hogy nem kell – mit nem kell? Nem kell! Lett volna az övé – most micsinálna? Micsinálna?

NŐ

Én nem is merek sötétedés után hazajönni – de hogy jöjjenek én folyton taxin? – Hol keresek én annyit? – Cipelem haza a munkát, de annyit nem lehet keresni – borzasztó alakok mászkálnak –

VÉNASSZONY

Mit pofázik bele? Mindenbe belepofáznak. Mer egy tanult ember? Attól még nem kell belepofázni!

NŐ

Az ember mást se csinál, csak fél –

VÉNASSZONY

Mi az, hogy nyugtató – állok sorba a csarnokba – piacon – tülekednek, lökdösődnek – én is ott állok, hogy hozzak neki valamit – erre megjövök, itt lóg felakasztva, és akkor még én vegyek be nyugtatót! Semmi részvét nincs az emberekben! Semmi!

NŐ

A nyakánál volt felkötve? És úgy lógott?

VÉNASSZONY

Mi?

NŐ

A macska. A cicus. Fel volt kötve?

Vénasszony sír.

Most hol van? Ott van bent? Bent van?

Vénasszony mutatja, zokog.

Rondán néz ki? – a szeme – ki van neki guvadva?

Vénasszony zokog.

Tessenék elásni. Minél gyorsabban. Nem jó, hogy ott van – elkezd rohadni – el kell ásni.

VÉNASSZONY

Annyira jó cica volt – lehetett vele –beszélgetni lehetett – ha inni akart, bemászott a kádba – nem is mászott bele, csak elindult arra – a kád felé – és akkor már tudta, hogy én ebből tudom – és először megköszönte az ételt – ha éhes volt, akkor is – odajött, dörgölődött – és csak aztán esett neki – akkor is, ha nagyon éhes volt – és hogy meg tudott sértődni – ült a falnak fordulva – akár fél napig is – és nem állt velem szóba akkor – és hálás tudott lenni – hálás – ahogy senki – annyi évig éltünk együtt – tizenkét évig – tizenkét évig – és ebből kilencet csak övele – kilencet – odamászott az ágyba – oda a lábamhoz – befészkelte magát – és aludt – és olyan, olyan – olyan bizalom volt benne – igen, bizalom – ha mélyen aludt, a hátára feküdt – az egyik kezével eltakarta a szemét – mint egy gyerek – ott feküdt védtelenül, mer tudta, hogy bennem meg lehet bízni – soha nem bántottam – soha senki – egy ilyen kis állatot – és erre most – és erre most –

Sír. Csönd.

NŐ

Igen – jó, hogy a néninek volt macskája – talán egy macska – az jó.

Csönd. A kocsibejáróból jön Apa.

APA

Csókolom.

Az ajtajához megy, keresi a kulcsát.

NŐ

Nézze meg, micsinált a kölke, nézze meg!

APA

Mi?

NŐ

Teljesen ki van borulva, nézze meg!

Apa a Vénasszonyra néz, bámul.

A maga hülye kölke! A magáé! Arról beszélek!

APA

Mi?

NŐ

Felakasztotta a macskáját! Ide, a porolóra! Felkötötte! A fia, igen, a fia! Még jó, hogy csak egy macskát! Még jó!

APA

Hol van macska? Mit akar? Hol a fiam? Mi? Mit akar? Már megint mit akarnak? Mi az istent akarnak már megint?

NŐ

Nem látja, hogy sír?

APA

Mi? Sír. És?

NŐ

Hát én nem is csodálom. Én nem csodálom. Persze hogy ez lett a kölkeből, egy szadista állat, az lett.

APA

Most mi kell? Mi az isten kell? A kurva isten haragja kell? Hol a fiam, mi? Hát hol van? Intézetbe van, nem? Hát nem ott van? Mit akar? Mi a kurva istent akar? Mindig hazudoznak. Össze-vissza. Mindig. De most mit akarnak? Nem ő vitette el? Mi? Nem ő? Nem volt elég? Mér, nem keresek? Keresek vagy nem keresek? Én dolgozok. Nem dolgozok? Mi kell még, mi? Micsináltam

én? Kivel? Milyen macska? Mit akarnak folyton! Micsinálok én? Nem csinálok semmit! A rohadt életbe már!

NŐ

A maga fia megölte a macskáját, érti? Megölte.

APA

Jól tette. Nagyon jól tette. Nincs is itt! Mér, itt van? Már mióta nincs itt! Hol van? Itt van?

Kinyitja a lakásajtáját, kitarja.

Itt van? Igen? Tessék megnézni, ha itt van. Hát hol van? Tessék idejönni. Maga. Jöjjön ide, nézze meg. Mi? Hol van? Jöjjön ide a vénasszony is. Nézze meg. Hol van? Mi? A kurva életbe?

TANÁR

Kilép az ajtaján, ingben, zakóban van, de még nyakkendő nélkül, papucsban. Kérem szépen, ha lehetséges, ne üvöltjön. Nagyon, kérem.

APA

Hogy ne üvöltsek? Folyton baszogatnak! Folyton engem baszogatnak! Miért! Mi? Maga tanult ember, az istenit, mondja meg, micsináltam én?

TANÁR

Kérem szépen, legyen szíves, ne üvöltjön. Így nem tudok dolgozni.

Tanár visszamegy, becsukja az ajtót.

APA

Azér, mer ő tanult ember? Azér kell? Mindig engem? Mit ártottam neki? Egy hülye. Egy barom. Hiába tanult ember. Ő is csak itt lakik. Egy fasz.

Apa bemegy, bevágja az ajtót.

NŐ

Ha nekem egyszer lesz pénzem, én elmegyek innét a francba. Mér kell nekem itt élnem?

Vénasszony csöndesen sír.

Tessék már abba hagyni. Tessék bemenni – tessék elásni valahova – jó? Tessék bemenni. Úgy. Tessék vigyázni. És tessék elásni – minél hamarabb – el kell ásni.

Vénasszony bemeleg, Nő becsukja az ajtaját, a garázsajtóhoz megy, megvizsgálja a lakatot, aztán bemeleg a lakásába, becsukja az ajtót.

Negyedik jelenet

A kocsibejáróból jön két rendőr, megállnak, körülnéznek.

TÖRZS

Kurva hosszú ez a kocsibejáró.

KÖZEG

Ja.

TÖRZS

E olyan régi ízé. Amikor még lovas kocsik jártak.

KÖZEG

Ja.

Csönd.

TÖRZS

Az ilyenbe be tudnak jönni. Este. Mer sötét. Úgyhogy bejönnek.

KÖZEG

Ja.

Kis csönd.

TÖRZS

Nappal nem érdekes, mer nappal van. Csak este. Mer villany nem szokott lenni. Az nincs. Kurva sötét.

KÖZEG

Ja.

Kis csönd.

TÖRZS

Ha éjjel bejössz – a hátad vesd az egyik falnak – érted?

KÖZEG

Melyiknek?

TÖRZS

Mi?

KÖZEG

Melyik falnak?

TÖRZS

Falnak?

KÖZEG

Hát van itt – meg van ott. Fal.

TÖRZS

Mindegy, bazmeg, az egyiknek. Nem mindegy? Mindegy. Az egyiknek. Hogy ne jöhessenek hátulról. Érted? És úgy menjél. Lassan.

KÖZEG

Ja.

TÖRZS

De nem muszáj bejönni. Látod – kurva sötét. És hagyod a francba.

KÖZEG

Ja.

TÖRZS

Bemész a kocsmába – bemész – bementek – mindig ketten vagy – bemész – nem csinász semmit. Úgyis félnek tőled bazmeg. Bent vagy, aztán kimész. Érted. Piát ne fogadj el – mindig akarnak itatni – hogy ez meg az – haverkodnak – mer félnek. Érted. Te nem mutatod bazmeg, hogy, be vagy szarva. Mer félnek. Ha igazoltatsz, akkor másoka. Érted. Akik nincsenek ott folyton.

KÖZEG

Honnan tudom?

TÖRZS

Mi?

KÖZEG

Hát hogy nincsenek ott.

TÖRZS

Kicsodák?

KÖZEG

Hát akik nincsenek ott folyton. Honnan tudom, hogy nincsenek ott folyton?

TÖRZS

Mert te ott vagy folyton, és látod, hogy kik vannak ott folyton.

KÖZEG

Ja.

Csend.

Itt kicsinálunk?

TÖRZS
Itt vagyunk bazmeg. Nem kell csinálni semmit.

KÖZEG
Ja.

TÖRZS
Körülnézünk, mer ez a körzetünk ez itt, ez is, hadd lássanak, és elmegyünk.

KÖZEG
Nem is lát senki.

TÖRZS
Mer nincsenek itt. Vagy bent vannak. Körülnézünk, és elmegyünk.

Csend.

KÖZEG
És most kicsinálunk?

TÖRZS
Itt vagyunk. Ez a munka bazmeg.

Csend.

KÖZEG
Jé egy poroló.

TÖRZS
Ja.

KÖZEG
Volt nálunk poroló.

TÖRZS
Volt?

KÖZEG
Ja. Ez olyan.

TÖRZS
Hát, poroló.

Csend.

KÖZEG
Nem is tudom, hova lett.

TÖRZS
Micsoda?

KÖZEG
Hát a poroló. Ottan nálunk. A micsodámnál. A mostohaanyámnál. Még az elsőnél. Ilyen volt nálunk. De aztán nem volt. Nem is tudom, mikor – nem is figyeltem – csak úgy elvitték – de mikor?

Csend. Kijön Apa.

APA
Szevasztok.

TÖRZS
Szevasz.

APA

Ki vagyok bukva, bazmeg. Folyton valami.

TÖRZS
Mér, mi van?

APA
Jövök haza – jó szar melóm volt – mindig ez van – nem lehet befogni se – rohangálok a két gép között – szar a tokmányom – akkor jövök a buszon – állati tömeg, minden – és akkor jövök haza – és nekem esnek – üvöltenek – asse tudom, mi bajuk – mindig csak engem baszogatnak – mindig ez van – a kurva anyjukat.

TÖRZS
Ja.

APA
Nincs is itt – már mióta – mer elvitték mind a kettőt – nővére is volt neki, azt is – és rám fogják bazmeg – teljesen ki vagyok bukva. Nem isztok?

TÖRZS
Most nem lehet.

APA
Egy kicsit, na.

TÖRZS
Nem lehet.

APA
Jó van, azért még lehet.

TÖRZS
Most nem.

APA
Komolyan mondom – ezt így nem – hogy a francba lehet kibírni – csába – jövök haza, és akkor ez van. Tényleg nem isztok? Házi.

TÖRZS
Kösz, nem.

APA

Érted, jövök haza – elegendő volt már kurvára – és akkor ez. Nem elég nekem, hogy úgyse, soha – és akkor ez is.

Kijön Vénasszony fején fekete kendő, ölében a döglött macska, megáll közében, nézik.

VÉNASSZONY

Nem tudom – el kell ásni.

Csend, Vénasszony áll.

KÖZEG

Macska. Meg van dögölve.

TÖRZS

Meg.

VÉNASSZONY

Nem tudom – én nem is – még meleg volt – most el kell ásni – nem tudom...

Csend. Vénasszony leteszi a macskát, áll, aztán bemegy a lakásba.

APA

Ezt fogja rám bazmeg. A macskáját.

TÖRZS

Mi?

APA

Hogy a kölköm – amikor nincs is idehaza – már mióta. Vén kurva.

Vénasszony kijön, ásóval.

VÉNASSZONY

El kell temetni. *Körülnéz.*

APA

Ide nem. Ez kert – itt nem fognak dögök rohadni – itt nem.

Vénasszony ránéz. Csend.

Olyan nincs – hogy ide dögöket – aztán majd jönnek a legyek.

VÉNASSZONY

Aszonták, el kell temetni – most hova? –

Csend.

TÖRZS

Szerintem nem tudom, de el lehet.

APA

Kaparja el – nekem nyolc – csak ne ide – ez az én kertem.

TÖRZS

Mér, ez nemcsak a tied – ez egy közös belső udvar.

APA

Nem érdekel – hozzon engedélyt – a tanácstól – mittudomén.

Vénasszony áll, sír.

TÖRZS

Na ugorjál, ássál neki.

KÖZEG

Na, mama, adja ide, majd én.

VÉNASSZONY

Nem! Menjen innét! Menjen innét!

Közeg vállat von. Csend. Vénasszony ásni kezd. Nő megjelenik az ajtóban, nézi. Vénasszony ás, nézik. Vénasszony megfogja a macskát, magához öleli, megsimogatja, megcsókolja, berakja a gödörbe.

KÖZEG

Koporsó nincs? *Nevet.*

Vénasszony ránéz, aztán kezével a gödörbe söpri a földet. Nézik. Vénasszony térdelve a tenyerével egyengeti a földet, térdel, csönd.

KÖZEG

Halkabban. Ez imádkozik?

TÖRZS

Kuss.

Vénasszony térdel, talán imádkozik, feláll, bemegy a lakásába.

APA

Hát ez bolond – nem? – ez teljesen bolond – sirat egy szar macskát – ez hülye.

TÖRZS

Közeghez. Nem kell pofázni. Gyászol, bazmeg. Van olyan.

KÖZEG

Jó, én –

TÖRZS

Te emberekkel foglalkozol bazmeg, ez a legszarabb. Úgyhogy tudjál kussolni.

Kijön Vénasszony, kezében a szatyor, amiből csöpög a vér.

VÉNASSZONY

Micsináljak ezzel? Most ezzel micsináljak? *A sírhoz megy, megáll.* Két hétre – két hétre elég – sorba álltam – cipeltem haza – nem jött a villamos – micsináljak most vele? Benn a tálkája – a konyhába – a mosogató előtt – az ő kis tálkája –

Vénasszony berohan.

KÖZEG

Ez mi?

TÖRZS

Hát a kajája, vagy mi.

Vénasszony kijön, kezében műanyag tálka.

VÉNASSZONY

Ez volt a tálkája – most micsináljak vele –

Csönd.

Nézem – a konyhába – látom a tálkáját – és sírok. Nem lehet, hogy nézzem – nem lehet – az ő tálkája – nem lehet, hogy ott hagyjam. Tizenkét éve – végig ebből – ez volt a tálkája. Ott volt mindig – a mosogató alatt – végig – kiráncigálta az ételt – végighurcolta a kövön – mindig fel kellett hogy mossak utána – tizenkét évig – mindennap – mit szentségeltem –

Áll, megpróbálja eltörni a tálkát, nem megy, leteszi a földre bemege a lakásába.

APA

Hát ez hülye. Komolyan mondom – ilyen nincs – és erre hallgatnak – nemhogy rám, csak erre – följelent – és akkor ennek hisznek, ennek! Ezt mér nem látja a tanács?! Ezt mér nem?!

Vénasszony kijön, kezében balta. A tálhoz megy, rávág a baltával, püföli, amíg szét nem megy. Az összefagyott csirkefejekkel teli szatyrot is püföli, a többi nézi.

VÉNASSZONY

Nesze – itt a kajád – nesze – a tied – nesze –

Tanár megjelenik az ajtóban, már cipőben, még nyakkendő nélkül, nézi.

VÉNASSZONY

Az ásóval és a lábával nyomkodja a földbe a törmelékét. Sose volt hely az én kajámnak – a mélyhűtőbe – most lesz – az én kajám lesz benne – a mélyhűtőbe –

cipeltelek doktorhoz – amikor meggyült a lábad – vettem gyógyszert – nyugati gyógyszert – soha többet senkiért – soha többé – elegendem van – *Tapossa a földet.* Nesze – nesze – *Liheg, ádázul körülnéz, levágja az ást a balta mellé, berohan a lakásába, bevágja maga mögött az ajtót. Csönd.*

APA

Ez egy örült – ezt be kell zárni – mi? – teljesen hülye – és följelent – kijönnek – szaglászna – hogy nincs rend – nem adok neki enni – pedig ők nem adtak lakást – semmit – és akkor még ők jönnek – mer a vénasszony – a hülye – hogy ő veszi őket magához – ez itt – ki kérte rá? Mi köze hozzá? – és akkor jönnek bazmeg – leég a bőr a pofámról – micsináljak én velük egyedül – táppénzen voltam, nem? Mondja meg a tanár úr! Nem? – és akkor jönnek – szaglászna – nálam – a rohadt életbe – csóválják a hülye fejüket – amikor az ilyet be kéne zárni – egy örült –

Tanár bemege, becsukja az ajtót. Csönd. Nő bemege becsukja az ajtót. Csönd.

TÖRZS

Na. – Hát akkor mi megyünk – maj visszanezünk.

APA

Mér, hát nem egy örült? – és akkor elviszik nekem mind a kettőt – őmiatta bazmeg – mér, én micsináltam?

TÖRZS

Most menjünk.

KÖZEG

Ez a poroló – nálunk is volt ilyen – de hogy hova lett? Nem is értem. Kár, hogy nem tudok már oda hazamenni – hogy megkérdessem – mikor –

TÖRZS

Na, akkor szevasz.

APA

Szevasz. Szevasztok.

KÖZEG

Viszlát.

Törzs és Közeg kifelé indul.

APA

Ez egy hülye – én mondom – elkaparja a macskáját – komolyan mondom –

Törzs és Közeg eltűnik a kocsibejáróban.

Szevasztok! *Kis csönd.* Elkaparja a macskáját – komolyan mondom –

Bemegy a lakásába, becsukja az ajtót.

Ötödik jelenet

Kijön Vénasszony, megáll. Áll, aztán elindul Nő lakása felé, megáll, Tanár lakása elé megy, megáll, kopog. Tanár kinyitja az ajtót, még nyakkendő nélkül van, kezében könyv.

TANÁR

Kezicsókolom.

VÉNASSZONY

Ne haragudjon, tanár úr – hogy így most – hogy zavarom –

TANÁR

Dehogy, csak éppen órára készülök.

VÉNASSZONY

Ne tessék haragudni, tanár úr – de most valahogy –

TANÁR

Hát persze. *Sóhaj.* Éppen órára készülök, de – Tessék bejönni.

VÉNASSZONY

Nem, én nem – de ez most olyan, hogy nekem muszáj – mer ne tessék félni, én már megnyugodtam – én nem fogok – én már nem vagyok olyan – hogyhívják – olyan – olyan zavarodott – amilyen voltam, amikor az előbb – ugye olyan voltam?

TANÁR

Nem, dehogy –

VÉNASSZONY

De én már – tessék elhinni – én már megnyugodtam – tényleg – és most nem is azért – csak nagyon tud fájni – de a tanár úr ne féljen – nem fogok sírni – én már nem – csak úgy tud fájni –

TANÁR

Igen. Hogyne.

Kis csönd.

VÉNASSZONY

Mer én tudtam ám – mindig féltem – ettől – hogy mi lesz velem, ha egyszer – ha egyszer – *Elcsuklik a hangja, kis csönd.* Nem fogok sírni, tanár úr – ne tessék félni – mer én féltem, hogy mi lesz akkor – és úgy gondoltam, hogy ha én halok meg előbb – hogy hátha túlél – csúnya dolog volt – csúnya dolog ez tőlem – tudom én – mer mi lett volna akkor övele – ki etette volna – meg akartam csak úszni – hogy ne kelljen gyászolnom – hogy ő gyászoljon engem – ez nem volt szép tőlem.

TANÁR

Igen – ezzel így vagyunk – egy ideig –

VÉNASSZONY

Mer én elképzelttem – hogy ha ő – akkor mi lesz – ha ő fog előbb – ha – még sírtam is – előre – hogy akkor – hogy mondjam – tetszik érteni – mintha már, pedig élt még – .de sírtam, hogy előre – hogyhívják – hogy legyászoljam – tetszik érteni – de azt nem lehet – nem – én csak sírni akartam akkor – és jó is volt erre gondolni – tényleg – mert akkor tudtam sírni – muszáj sírnia az embernek néha – muszáj – de ez most nem olyan – egészen nem olyan – mint ahogy én akkor – nem is tudom, de egészen más – tessék mondani, tanár úr – ne tessék haragudni de – mer ez most olyan rossz – van Isten?

Kis csönd.

TANÁR

Miért tetszik kérdezni?

Kis csönd.

VÉNASSZONY

Mer ha nincs – nem tudom, de ha nincs – akkor én az egészet – az egészet nem értem. Akkor semmit se, tanár úr. De ha van – ha van, akkor – tetszik érteni – mer ha van, akkor engem talán mégis valahogy – *Ő* – tetszik érteni – *Ő* büntet – és akkor ez – akkor ez – ez akkor rendben van. Mer ha *Ő*, akkor én – megérdemlem – még ezt is – megérdemlem. Még ezt is, tessék elhinni.

Kis csönd.

Kell hogy legyen, tanár úr. És énnekem ez – ez jár, jár ez – mer sokat vétkeztem. Igen. És akkor ez most – akkor ez – hogyhívják – akkor ez – kell – akkor ez – ennek így kellett lennie – és ezt nekem el kell viselnem – ezt is –

mer megérdemeltem. Igen. Én nem jártam templomba, tanár úr – csak egészen kicsi koromban – aztán nem – én erről nem is gondoltam – csak később – de akkor se – akkor se igazán erről – nem úgy – csak amikor ültem ott a rendelőbe – az ambulancián – sokan voltak – papagájjal, macskával, kutyával, aranyhórcsóval – tengerimalaccal, fehérégérrel – voltak ott szemét emberek is – kóbor kutyákat fogdosztak össze – vitték be – egy húszasért – hogy kísérletezzenek velük – gonosz emberek voltak – ez meglátszik – én rögtön fölmerem – a kutyák meg – szegények – nem sejtették – buták – de a többiek rendes emberek voltak – voltak gyerekek – és öreg nénikék-bácsikák – néztem őket – és fohászkoztam: istenem, csak én ne legyek olyan, mint ők – akinek csak a macskája maradt – így fohászkoztam – azok mind rendes emberek voltak – én meg azon gondoltam, hogy miért sújtja ennyire őket a sors. Ezen gondoltam. Egyszer – mikor volt – egyszer volt egy kedves néni – nem is tudom, nyolcvan-kilencven éves lehetett – barázdás volt neki az arca – csupa barázdás – egy kiscicát hozott – annyi maradt neki, egy kiscica – a cica testvére már meghalt, nemrég – és az is beteg lett – aki megmaradt, az is – és a néni nagyon félt – hát ő mesélte, hogy volt nekik egy csókájuk – nagyon okos csóka volt – és amikor meghalt a férje – a néninek – akkor a csóka pontosan tudta, mi történt – és nem evett – és éhen halt. Nagyon okos csóka volt, mesélte a néni. Nagyon okos csóka.

Csőnd.

Én ott sokat ültem – folyton baja volt – meg jó volt – lehetett beszélgetni – folyton panaszkodtak – mindig csak ők – engem nem hallgattak meg – engem nem – de azért jó volt – ültem ott, és gondoltam – hogy mitől ilyen szerencsétlenek az emberek – nem mind – csak akinek nincsen családja – de nagyon sok embernek nincsen családja, tanár úr – nagyon sok embernek nincsen – magának sincs már, tanár úr, ugye – például – ne tessék haragudni – hogy mitől van ez így. És megöregszik az ember – és ott marad egyedül – és ez iszonyú – ennél nincs is rosszabb – és nem lesz, aki elsíratná – hogy mitől van ez.

De én erről akkor nem is gondoltam igazán – ahogy kell – mer nekem ott volt a macskám –

TANÁR

Igen –

VÉNASSZONY

Nem akarom feltartani, tanár úr – de ez most – ez most – Amíg fiatal az ember, asziszti, lehet még valami – akkor is, ha nem reméli, mer nem tud nem remélni – amikor az ostrom alatt meghalt a kislányom – egészen kicsi volt még – de akkor nem úgy volt – sokan haltak meg akkoriban – és aszitem, lehet még – nem lett – nem volt jó az én házasságom, tanár úr – de akkor is aszitem, lehet még valami – pedig nem lehetett – és amikor rohadt a férjem lába – még nem itt tetszett lakni, tanár úr –

TANÁR

Még nem itt laktam.

VÉNASSZONY

Cukros volt, és kezdett rohadni a lábujja – aztán tovább – levágták neki térdből – mankóval járt ápoltam sokáig – pedig nem is szerettem – de becsülettel ápoltam, mer ha már nem szeretem, legalább ápoljam – és levágták neki tőből – és ápoltam és eltemettem szépen – még akkor se gondoltam erről igazán – mer volt dolgom – mer reménység volt bennem, biztosan volt bennem reménység, hogy lesz valami még – aszitem, az nem lehet, hogy ne legyen valami. És az rossz volt, amikor nyugdíjba kellett mennem, az nagyon rossz volt, de akkor meg ott volt a macskám – és bedolgoztam – az jó volt – keveset fizettek, és dühös lehettem – és még akkor se kellett elgondolkoznom – tanár úr, kell, hogy legyen isten – aki a bűneimért sújt engem ennyire!

TANÁR

Hát igen.

VÉNASSZONY

Tetszik tudni, mér sújt engem ennyire az Isten? Mer nem voltam jó. Azér van minden. Nem szerettem az uramat. Ezt így most kimondom, tanár úr, mer muszáj. Nem tudtam szeretni – én erre nem is gondoltam sokáig – csak amikor

aszonta, hogy a macskát jobban szeretem nála, már nem volt lába, amikor ezt mondta, akkor jöttem rá, hogy a macskát tényleg jobban szeretem nála – és azt hazudtam neki, hogy hülye, pedig nem volt hülye – ő is tudta – de láttam hogy jólesik neki – ezér is mondtam – tényleg jobban szerettem a macskámat, és őt nem szerettem. Hiába ápoltam – főztem rá – nem szerettem. Ez bűn volt. Ne tessék – tudom én. És hiába járok a sírjához – fizetek nekik külön – de így se gondozzák – És volt nekem nagyobb bűnöm is – Még a nyilas időkbe – pont az ostrom előtt – jöttek, hogy rejtsem el őket – és én féltem – és aszontam, menjenek innét, mer féltem – mindenki félt – el is kapták őket, később mesélték – és nem jöttek vissza. Megtagadtam tőlük – mer féltem, mindenki félt – még élt akkor a kislányom – de ők énmiattam haltak meg, tanár úr, ez történt – ezt nem mondtam el senkinek, de ez történt, tanár úr –

TANÁR

Nem biztos, hogy emiatt –

VÉNASSZONY

Én azt tudom, tanár úr, hogy miattam – én tudom – pedig én ezt akkor rögtön elfelejtettem, és nem is gondoltam rá később, de biztos, hogy ez nagy bűn volt, tanár úr. És ha ennyire sújt engem az Isten – ennyire – akkor ez nagyon nagy bűn volt. És voltak más ilyen bűnök is, amikbe beleestem – volt egy csomó –

TANÁR

Tessék nézni –

VÉNASSZONY

Én negyvenhatban elvetéltem – mer éheztem – mindenki éhezett a városban – de mér nem szereztem kaját? Tessék mondani, tanár úr, mér nem? Lehetett volna, még akkor is, amikor az egész város éhezett. És aztán lett volna egy gyerekem megint, és akkor már tilos volt a kaparás, mégis kikapták, mer úgy, döntöttünk a férjemmel, hogy muszáj – rosszul kerestem – és én is úgy gondoltam – mer akkor rossz volt a világ – de most már tudom, hogy az is bűn volt – nagy bűn – mer a világ mindig rossz úgyis – mindig rossz – tudom én – és akkor nem is tőle akartam gyereket – nem is tudom, kitől –

TANÁR

Tessék nézni, az emberek sok ilyen bűnt elkövetnek, mindenki, és mégsem egyformán sújtja őket az Isten. Én azt hiszem, hogy mindenkinek megvan a maga Istene, tetszik tudni. Mindenkinek a magáé. Mert ő belül van, tetszik tudni. És vannak, akik ezt sosem érzik. Azokban nincs Isten. Attól még ők is emberek, csak másfajta – egy kicsit – és nekünk nem szabad lenéznünk őket, mert ők is emberek. Éppen, mert nekünk van. Van valakink, aki bennünk van. És mi emiatt képesek vagyunk szenvedni. Igazán mélyen érezni és szenvedni. És ettől mi gazdagok vagyunk, mérhetetlenül gazdagok. És ez jó. Ez adomány, az Úrtól. Velünk ő kivételez, mert szenvedünk. Mi az ő kegyeltjei vagyunk.

VÉNASSZONY

Én nem tudom – de biztos nézi az embert, ha ennyire tud sújtani. És a legapróbb vétek se kerüli el a figyelmét – ennek így kell lennie – mer ha nem így lenne, akkor – akkor hiába kínlódnánk – ilyen nyomorultul – de így talán – valami – hogyhívják – van ennek valami – tetszik tudni –

TANÁR

Tanulsága.

VÉNASSZONY

Az! Tanulsága! Hogy mi történt velünk. Nem, tanár úr? Ne tessék haragudni, hogy feltartom a tanár urat –

TANÁR

Ugyan, dehogy.

VÉNASSZONY

Én most arra gondolok – hogy ideje – hogy ideje jónak lennem – Mit szól hozzá a tanár úr?

TANÁR

Nos – én úgy gondolom, hogy eddig is jó tetszett lenni, és azok a bűnök, amelyekről említést tetszett tenni, azok nem olyan súlyos bűnök –

VÉNASSZONY

De ha nem nagy bűnök, mér sújt engem az Isten?!

Kis csönd.

TANÁR

Igen – talán mégis bűnök voltak – igazi bűnök – főbenjáró bűnök –

VÉNASSZONY

Ugye? – és énnekem most – nekem most – vezekelnem kell – ez az! – miattuk – most ezt csinálom – de ha jó leszek – még lehetek jó egy ideig – akkor talán valamit helyre lehet hozni – és még nekem is lehet jobb, mint ez –

TANÁR

Hogyne. Semmi sem helyrehozhatatlan.

VÉNASSZONY

Én most nem tudom – fölkelek reggel – és akkor micsinálok, tanár úr? Magamér nem megyek ki a csarnokba – pedig ott olcsóbb – és most már a macskának se kell vennem semmit – fölkelek reggel – akkor micsinálok? De ha most jó leszek – akkor még lehet valami – tetszik érteni, tanár úr. Akkor még lehet.

TANÁR

Hogyne.

VÉNASSZONY

Hogy tegyek valami jót, tanár úr?

Kis csönd.

TANÁR

Most így hirtelen nem is tudom –

VÉNASSZONY

Olyan kéne, ami soká tart. Ami valahogy – olyan, ami – nehéz.

TANÁR

Igen. Értem.

VÉNASSZONY

Nem tudom – kitakarítanék a tanár úrnál – mindennap – ingyen –

TANÁR

Köszönöm szépen, de én magam szeretek takarítani.

VÉNASSZONY

De én ingyen –

TANÁR

Nem arról van szó, csak én szeretem magam csinálni.

VÉNASSZONY

Értem. Nem tudom – esetleg ezeknek itt – az asszony úgyis majd megint elmegy –

TANÁR

Ezeknek?! Visszafogadja a feleségét, folyton – ahelyett hogy egyszer a sarkára állna – meg is érdemli. Ezeknek kár, de majd kitaláljuk. Minden bizonnal kitaláljuk. Én itt vagyok, tessék nyugodtan megbízni bennem, és ki fogjuk találni. Most éppen órára készülök, de azután kitaláljuk. És tessék nyugodt lenni, mert már a szándék is felíratik.

VÉNASSZONY

Hogy mi?

TANÁR

A jó szándék már önmagában is számít. És ki fogjuk találni. Nekem most – Kezicsókolom. Kezicsókolom.

Tanár bemegy becsukja az ajtót. Vénasszony áll, aztán kopog Nő, aajtaján. Nő kinyitja.

VÉNASSZONY

Ne haragudj, hogy zavarlak –

NŐ

Nem, nem –

VÉNASSZONY

Takarítanék nálad – ingyen, ingyen – mindennap – bevásárolok neked – nekem van időm – borzasztó sok időm van nekem – és az jó – bevásárolni – útközben – meg a sorbaállás közben – mindig van valami – vannak arcok – lehet nézni –

NŐ

De nem, köszönöm – én így jól elvagyok –

VÉNASSZONY

De hát mondd meg, kicsináljak! Mondd meg! Mondd meg!

NŐ

Jaj istenem.

VÉNASSZONY

Így laksz egyedül – csinos vagy – fiatal – és itt élsz egyedül – neked egy férfi kéne – szerzek neked – tudod, mit, én szerzek neked.

NŐ

Ne tessék. Majd én. Tele vagyok pasikkal.

VÉNASSZONY

Ugyan, a te pasasaid – egyetlen éjszaka után otthagynak – asziszted, nem látom?

NŐ

Mert olyanok. Nem érdekes. Nekem jó így.

VÉNASSZONY

Olyan nincs, hogy neked ne kerüljön – egy jóra való ember – hogy neked ne legyen – olyan nincs.

NŐ

Van olyan.

VÉNASSZONY

Nem szabad, hogy legyen – én már tudom – én már ebbe tönkrementem – szüljél – akárkitől – minek zabárod azt a hülye óvszert – neked család kell – majd én segítek –

NŐ

Hol tetszik majd keresni?

VÉNASSZONY

Micsodát?

NŐ

Hát azt a pasit. Nekem évente húsz palim van. Minimum. Legalább tizenöt. Hol tetszik majd nekem megtalálni?

VÉNASSZONY

Majd utánajárok – nekem van időm majd – majd találok egyet – itt van a tanár úr –

NŐ

A tanár úr! Tíz évvel akar öregebb lenni, mint amilyen – direkt görnyedten jár – amikor tudja, hogy nézik – a tanár úr! Nekem nem kell segíteni – tessék inkább beszerezni egy új macskát.

VÉNASSZONY

Azt nem! – többé soha – én őt nem csalom meg – akkor se, ha – akkor se, ha már – nem él – nem – valahányszor megcsaltam az uramat – mindig rossz volt – pedig nem is szerettem – mégis rossz volt –

NŐ

Ja, ha van kit megcsalni!

Kis csönd.

Tessék szépen megnyugodni, most izgatott tetszik lenni, de el fog múlni, és akkor minden rendeződik.

VÉNASSZONY

Nem érted? – Nem érted. – Nem az, hogy – hogy meghalt – nem az – Nem érted – A tanár úr se érti – hiába művelt ember – ha nem érti –

NŐ

Az nem érti – az semmit – nem ért az semmit. – Hát jó, akkor tessék bejönni, van egy kis konyakom, bent kaptam, az egyik pasitól, le akar fektetni, én meg nem fogok, amíg kapom a konyakot, hát tessék, bejönni, az jót fog tenni –

VÉNASSZONY

Nem tudom – hát nincs egy hely – ahol – úgy ellehet az ember – amíg még van –

NŐ

Mért, én is, hazajövök – hozom a munkát, rajzoló, méretezek, nem egy öröm – de ha nem hozom haza – akkor kicsináljak? Hova tudok én menni? Fölmegyek a barátnőmhöz, és leisszuk magunkat. De nem mehetek oda mindennap. Ő jön hozzám, bögünk, és leisszuk magunkat, de nem jöhet hozzám mindennap nem is győznénk – elmegyek az anyámhoz – minden szombat délután – és akkor a szombat délután le lett tudva – az érettségi találkozón – tavalý – mutogatták a kölykök fényképét – egy csomóan már el is váltak! – ülök itt este – egyedül – az még jobb is – mert biztos, hogy bűdösek – gombájuk van – trichomonászuk – csupa idegen – ülök, és fölteszek egy lemezt – iszom – anélkül már el se tudok aludni –

VÉNASSZONY

Nem tudom – ez az egész – én ha ideges vagyok – nem tudom – fát vágok – pedig már annyi okos dolgot kitaláltak – mindenfélét – de azt, hogy hogy kéne élnie az embernek, ha már nem is fiatal –

NŐ

Meg ha fiatal –

VÉNASSZONY

Ha nekem nem esik el a bátyám – biztos lett volna egy csomó haverja – akkor lettek volna udvarlóim egy csomó – de hát – figyelj ide – énnekem van egy kis pénzem – el van dugva a falba – hogy legyen – összespóroltam – még amikor bedolgoztam – hogy majd legyen – meg ha elvettem belőle, mindig visszatettem – még a nyugdíjamból is – inkább csak levest ettem – úgyhogy megvan – mer arra gondoltam, mi lesz, ha valami súlyos baja lesz – és sokba kerül – pedig nem is igaz, hogy sokba került – nem is igaz – vagy hogy elutazunk – hülyeség, nem is engedte, hogy vigyék – vettem olyan kosarat – leszíjaztam – de akkor is fogni kellett, mer fölfeszítette – nagyon erős volt – és úgy sírt, a kosárba – mégis aszítottam, elutazunk egyszer – tudnám hová?! – most mihez kezdjek vele?

NŐ

Jól jön az még, ne tessék félteni, ahogy mennek föl az áruk.

VÉNASSZONY

De az kell nekem – minek az nekem – azt odaadnám – biztos van, akinek nagyon kéne –

NŐ

Nekem ne tessék, nekem van pénzem, tetszik látni, kijövök, még garázsom is van – pár éve nem hittem volna – hogy nekem lesz lakásom, meg garázsom – hát lett – az lett. *Elsírja magát.*

VÉNASSZONY

De hát nincs baj –

NŐ

Most vegyek egy macskát? Azt abajgassam? És ha megdöglik? Vegyek egy kutyát? Korai az még nekem – *Sír.*

VÉNASSZONY

Jaj istenem.

NŐ

Hogy lehet az – hogy hazajövök – és rohangelok a szobában – az én szobámban – az enyém – kívártam – nem én tehetek róla, hogy meghalt a bácsi – én ápoltam – olyan bűdös volt – feléje se nézett senki.

VÉNASSZONY

Mér, én vettem neki almát –

NŐ

Senki – csak én – én szolgáltam – de én nem tehetek róla – hogy az nekem jó volt, hogy ő meghal – mért, én öltem meg? Úgy ápoltam, mintha a lánya lettem volna – és megsírtam – elsírtam – és akkor enyém lett az Ő szobája is – de én maradtam a kicsiben – és éjjel felriadok – recseg a padló – pedig megcsináltattam – egy csomó pénzt kidobtam – nem is térítették az egészet – mégis recseg a padló – a szekrény is recseg – pedig kidobtam az övét – vettem újat – de abban is ott van a bácsi – majdnem minden éjjel – mintha megmérgeztem volna – vagy csak bosszút áll, hogy én még élek – zabálom a nyugtatót – felhozok pasikat, hogy ne kelljen egyedül hallgatnom, ahogy recseg – csak altatóval tudok – pedig az még korai nekem – mér nincs már zárda – olyan jó hűvös – Á, ez az egész – Ne tessék haragudni. Ne tessék rám haragudni.

VÉNASSZONY

Mér – én a konyhába ülök – fűtök a villanyrezsóval – a konyha mégse olyan nagy –

NŐ

Ne tessék haragudni – én úgyis el fogok költözni – én ezt el fogom cserélni – garázzsal együtt – úgy kaphatok két egész szobát – a másfélért meg a garázsért – odaadom a kocsit is – és berendezem az én szobámat – és még egyet berendezek, teljesen – hogy ha jön, legyen neki – csak jó messze legyen innét – az biztos jobb lesz, és meg fog oldódni. Ne tessék haragudni. És tessék elhinni, hogy én szerettem azt a cicát. Tényleg. Úgyhogy – tessék elhinni – amit most megtehetek – én tényleg.

VÉNASSZONY

Ha akarod – én itt alszom éjjel – nálad – és akkor nem fog recsegni –

NŐ

De nem! Nem! Én senkivel se bírok egy szobában! Nem bírom a szagát senkinek! Ez az én lakásom, az enyim!

VÉNASSZONY

Jó – én nem – én nem – vagy lehet, hogy te nálam – ott biztos nincs bácsi –

NŐ

Dehogy megyek – én ezt a lakást berendeztem – minden bútort – én mázoltam – dehogy megyek – hazajövök, becsukom az ajtót, mindenki menjen a fenébe – lehetett volna telefonom – egy pasas azzal akart megdumálni, hogy ő szerez – nekem aztán ne szerezzen – ide nem fognak mászkálni telefonálni – az egész környékről – ide nem – még csak az kéne –

VÉNASSZONY

Jó, én nem –

NŐ

Mert irigyelnek – állati, milyen irigyek az emberek – hogy nekem sikerült – mi a franc sikerült nekem? – de én gürcöltem érte – pedig nekem aztán senki se segített – soha – hát gürizzenek ők is. Mit képzelnek? Ide senki nem fog betelepíteni a nyakamra – azt nem –

VÉNASSZONY

Mér – én akarok, én? – édes lányom, én akarlak kitúrni? Nahát rohadjál meg a lakásodban, a garázsodban, fordulj föl a lakásodban, édes lányom!

Berohan a lakásába, bevágja az ajtót.

NŐ

Mindenki menjen a francba! Hagyjanak békén! Elegem van!

Berohan, bevágja maga után az ajtót, hallani, hogy láncsal el is reteszeli. Tanár megjelenik az ajtajában, kinéz, morog, visszamegy, becsukja az ajtót.

Hatodik jelenet

Jön Csitri és Bakfis, megállnak Tanár ajtaja előtt.

CSITRI

A Laca meg most a Marával jár, de csak smárolnak, az Ildi mondta, hogy csak smárolnak, az Ildi odavan, még mindig bele van zúgva a Lacába, de a Laca le se szarja, pedig csak smárol a Marával, az Ildi szerint még a mellét se fogta meg. Baromi nagy tenyere van a Lacának, mi?

BAKFIS

A jegyzeteiben lapoz. Aha.

CSITRI

Hagyd már a francba, most minek?

BAKFIS

Várjál, mindjárt. *Olvas.* „A szimbolista jelkép akkor hiteles, hogyha többértelmű, mivel a lényegét ragadja meg, s csak a dolgok felszíne egyértelmű” *Felnéz.* Csak a dolgok felszíne egyértelmű. Csak a dolgok felszíne egyértelmű. *Olvas.* „A szimbolizmus elutasítja a pozitív... a pozitív... a po-zi-ti-viz-mus egysíkúnak, naivnak érzett oksági magyarázatát...” *Felnéz.* Oksági magyarázatát. Oksági magyarázatát...

CSITRI

Figyelj? Baromi nagy tenyere van Lacának, mi? Mekkora lehet a fasza?

BAKFIS

Hát nagy. *Olvas.* „...oksági magyarázatát, de magát a létezését éppúgy adottságként fogja fel, s így olyan világot mutat fel, amely – okok, előzmények híján – titokzatos és elrendelésszerű.” *Felnéz.* Titokzatos és elrendelésszerű. Titokzatos és elrendelésszerű...

CSITRI

Te a Mara helyében hagynád, hogy megdugjon?

BAKFIS

Most hagyjál, jó? *Sokat lapoz, olvas.* „Para... paradox módon a partás... a par-ti-ku-laritás motívumán – a személyes, külön az én számára teremtett istenképzeten – át fejeződött ki az anti... antipar... az anti-par-ti-ku-laritás... a nembeli igény...”

CSITRI

Mi?

BAKFIS

Vállat von, olvas. „A beléolvadó nembeli jelleg...” *Felnéz.* Nembeli jelleg, nembeli jelleg, nembeli jelleg... *Olvas.* „...az egész emberiségért való felelősségérzés magyarázza... hogy a nembeliségnek oly tipikus motívumaival...” *Felnéz.* Mi az, hogy nembeli jelleg?

CSITRI

Mi?

BAKFIS

Nembeli jelleg. Mi az?

CSITRI

Faszom tudja. Te nő vagy, a Laca meg férfi, nem?

Kis csönd.

BAKFIS

Olvas. „...a nembeliségnek oly tipikus motívumaival kapcsolódott egybe az isten képzete, mint a történelmi idő.”

Felnéz, csönd.

CSITRI

Te, a Marának nincs is melle. Van melle a Marának?

BAKFIS

Most hagyjál.

CSITRI

Nincs is neki melle. Szerinted kinő még neki? Szerintem már nem fog neki kinőni. Nekem lesz egy palim, kocsija lesz, Mazda – vagy Honda – hosszú lesz a hajam – és lobogni fog – majd akkor nézd meg –

BAKFIS

Olvas. „...a nembeliségnek oly tipikus motívumaival kapcsolódott egybe az isten képzete, mint a történelmi idő...” *Kis csönd, elsírja magát.*

CSITRI

Most mi van?

BAKFIS

A könnyeit törölgeti, szipog. Nem is tudom, minek írtam ki... egy csomó mindent kiírtam... *Olvas.* „...Valamennyi szimbólum – közvetlenül vagy közvetve – a középpontban álló személyiségre utal. A névszók és igék megke... megkettőzése vagy éppen halmozása pedig azt érzékelteti, hogy ezek külön-külön, sőt együtt sem képesek maradéktalanul kifejezni az alanyt...”

CSITRI

Muti? *Elveszi a füzetet, lapozza.* Kurva sokat írtál ki. Ez mind a tankönyv?

BAKFIS

Nemcsak. Még valami olyan vastag.

CSITRI

Olvas. „Elkülönült a természeti és a szellemi ember...” *Felnéz, sóhajt, olvas.* „...Az előbbi biológiai börtönbe, halálba, szexbe...” *Felvihog, olvas.* „... Az előbbi biológiai börtönbe, halálba, szexbe való zártságát látva istenként tündökölt az ember másik arca, szellemi arca.” *Felnéz.* Te hülye vagy. *Olvas.* „Isten szerelmeként

fogalmazódott meg az embertisztelet, a magunk szerelme: a prométeszi... a prométe... a pro-mé-the-uszi humanizmus.” *Felnéz, fűj egyet, olvas.* „Vallásos formában, a feje tetejére fordítva bár...” *Felnevet, olvas.* „...de egy mélyen evilági érzés – az ant-ro-po-ló-giai optimizmus – fejeződött ki rajta keresztül.”

Csönd, Csitri még egyszer átolvassa magában, ráncolja a homlokát.

CSITRI

Semmi, csak azt akarja mondani, hogy van egy létező és szerencsétlen ember, és van egy boldogabb, aki csak el van képzelve, és az az isten. *Tovább olvas hangtalanul, felnevet.* Figyelj! *Olvas.* „Tudatosodott az embernek mint történelmi-társadalmi lénynek, mint szellemi lénynek egyik legfőbb vonása: evilágisága, földi halhatatlansága. Közösségi volta. Nembelisége. Egy grammatikai po-é-tikum – a megsűrült középfok...” *Megáll, felkiált.* Megsűrült! De jó! *Kiabálva olvassa.* „...a megsűrült középfok – nem utolsósorban ennek volt mintegy hírhozója. A Magunk szerelmé-ben 100 versre mindössze 47,8 középfok esett, a kései költeményekben 56,6-ra ugrott ez a szám. S a megnőtt gyakoriság, mint oly sokszor a lírában, a belső lényegi mondandóval állott itt kapcsolatban.” *Felnéz, vigyorog.* Na?! Megsűrült középfok! Ez így volt a könyvben?

BAKFIS

Így hát.

CSITRI

Megsűrült középfok! Isteni!

BAKFIS

Menjünk be.

CSITRI

Hova sietsz, te hülye?

BAKFIS

Nekem muszáj, hogy felvegyenek! Nekem muszáj! Én nem bírom – én el akarok menni – és el is fogok – mert engem fölvesznek vidékre – érted? – teneked kinyalják a seggedet – de én nem bírom – érted? – a hülye rohadt apám – a hülye rohadt anyám – én nem bírom!

CSITRI

Ne hisztizz nekem, te hülye barom.

Csönd.

Aki hülye, az hülye. A fejed tetejére állhatsz –

Csönd.

Megsűrült középfok!

Felvihog, bekopog Tanár ajtaján. Kijön Tanár öltönyben, nyakkendőben.

CSITRI, BAKFIS

Csókolom, tanár úr!

TANÁR

Kezüket csókolom. Tessék befáradni.

Lányok bemennek, Tanár utánuk, becsukja az ajtót.

Hetedik jelenet

Kijön Vénasszony, kezében papír. Habozik, majd Nő ajtajához lép, bekopog. Nő kinyitja az ajtót, amennyire a lánc engedi.

NŐ

Csókolom.

VÉNASSZONY

Ez itt – kérlek szépen –

NŐ

Ne tessék haragudni – bocsánatot kérek –

VÉNASSZONY

Mi?

NŐ

Ne tessék haragudni – hogy az előbb –

VÉNASSZONY

Á, nem érdekes –

NŐ

Nem akartam – ki vagyok borulva – nem úgy gondoltam –

VÉNASSZONY

Ezt olvasd el, hogy jó-e így –

NŐ

Ez micsoda?

VÉNASSZONY

Végrendelet.

NŐ

Végrendelet?

VÉNASSZONY

Nézd meg – hogy jó-e – kérlek szépen –

Nő leveszi a láncot, kinyitja az ajtót, kijön, elveszi a papírt, olvassa.

VÉNASSZONY

Rajta van a címe is – hogy végrendelet –

NŐ

Aha. *Olvassa.*

VÉNASSZONY

Ültem bent – megint sírtam – aztán le kellett térdelnem – a konyhában – fura, hogy a konyhában – térdeltem – és akkor fohászkodtam – és akkor is sírtam – és akkor egyszerre – nem tudom – mintha egy hang tényleg – nem is értem – de olyan volt – szóltak hozzám – hogy mit kell – kinek –

NŐ

Tükrös szekrény – fotel – meg az ágy –

VÉNASSZONY

Dupla ágy – epedás – csináltattuk – több mint negyven éve – nagyon jó, erős dupla ágy – tömör fából – akkor még az volt.

NŐ

Hogy mindezt kire tetszik hagyni? Ezt mindet?

VÉNASSZONY

Hát órá – olyan kedves kisfiú – szegényke – hogy szeretett engem – ahogy ellátta az apját – azt a hülye állatot – és hogy örült, amikor bejöhettek hozzám melegedni – sose ment be a szobába – csak az ajtóban – egész kék volt – de ez így jó lesz – mer ahogy ott térdeltem – akkor történt – mintha valaki – súgták nekem – hallottam – nem is tudom, olyan – hang volt – és olyan világos lett – meg is nyugodtam – és akkor már tudtam, mit kell csinálni. Úgyhogy akkor leültem – összeírtam mindent, amim van –

semmit se hagytam ki – végigjártam a lakást, nem maradt ki semmi –

NŐ

Igen – és én most kicsináljak?

VÉNASSZONY

Hát mondd meg, hogy jó-e ez így, vagy kell még valami – mer ez tényleg szép dolog – ez szép – és kell, hogy szabályos legyen.

NŐ

Hát biztos jó – csak nem tudom – szerintem a srác volt – aki a macskát –

VÉNASSZONY

Odaírtam címnek, hogy végrendelet – látod – ott van.

NŐ

Ott van. De szerintem – nem pont neki kéne – szerintem –

VÉNASSZONY

A végén ott van a dátum is – máma – meg hogy itt írtam – és aláírtam – nem tudom, valamilyen pecsét, az kelle rá –

NŐ

Nem tudom – nem hiszem –

VÉNASSZONY

És hogy ez az egy – ez elég-e –

NŐ

Biztos, mert saját kezűleg tetszett –

VÉNASSZONY

Hát akkor írd alá.

NŐ

Én?

VÉNASSZONY

Mer kell két tanú – tudom – hallottam, hogy kell két tanú – mindenhez kell tanú –

NŐ

Jó, én aláírhatom, persze – és akkor mi lesz? Mondjuk, ő örököl mindent, ha meg tetszik halni – de hát remélhetőleg sokáig tetszik még élni –

VÉNASSZONY

Hát pár évet még talán.

NŐ

És majd utána kapja meg?

VÉNASSZONY

Utána hát. Addig kell nekem is, amim van, mert használom.

NŐ

Igen – jó, én aláírhatom – de ilyen sürgős? Még van idő, addig tízszer is meg tetszik majd gondolni.

VÉNASSZONY

Ezt én soha. Ez így lesz. Ott térdeltem a konyhakövön – és egyszerre – úgy lett, hogy így kell lennie. És így lesz.

NŐ

Igen – nem is tudom – én még ilyenben nem tanúskodtam. Ha most aláírom, és valaki megtámadja – és én aláírtam –

VÉNASSZONY

Hogyhogy megtámadja? Micsodát?

NŐ

Jó, mindegy, csak eltűnődtem –

VÉNASSZONY

Mér nem írod már alá?

NŐ

Alá fogom írni – úgyis két tanú kell –

VÉNASSZONY

Ha kettő, akkor kettő.

NŐ

Talán lehetne a tanár úr is. *Bekopog Tanár ajtaján, kis szünet, megint kopog.*

TANÁR

Kinyitja az ajtót. Tessék.

NŐ

Tanár úr, van itt egy probléma –

TANÁR

Most órát tartok. Tessék utána.

NŐ

Igen, de ha meg tetszene mondani, hogy kell-e két tanú, ilyenek.

TANÁR

Kérem, én most dolgozom. Tessék majd utána. *Tanár becsukja az ajtót.*

NŐ

Ne zavarjuk a tanár urat. Addig még át tetszik gondolni – és ha majd akkor is így tetszik gondolni – majd akkor –

VÉNASSZONY

Én nem értem! Soha semmit nem lehet egyszerűen! Soha semmi se akkor, amikor kellett volna! MÉR VAN EZ ÍGY?

NŐ

De hát jó lesz kicsit később is –

VÉNASSZONY

Nem lesz jó! Én annyi mindent akartam, és később sose lett semmi! Nekem nincs annyi időm! Nekem nincs időm!

NŐ

Jaj istenem, most mér tetszik –

VÉNASSZONY

Te ezt nem érted – én se tudtam soká – nem is lehet tudni, amíg van idő – hogy nincs idő –

NŐ

Nagyon jó egészségnek tetszik örvendeni.

VÉNASSZONY

Hát ez az – hogy semmi bajom – mégis el kell menni – *Sír.*

NŐ

Jaj istenem, ne tessék, most miért?

VÉNASSZONY

Végig nem volt semmi – és nem lehetett érteni semmit az egészből – hosszú volt és unalmas – mégis valahogy – csak egy-két perc volt – amikor álmodok – akkor látom – hogy mennyire most volt – sokszor álmodok – ott futkosok a kertbe – régen – ott az anyám – az apám – és akkor azt hiszem – még az álomba – hogy lehet még bármi – csak közben félek, félek, hogy meghalnak – az anyám az apám – és nézem, hogy beteg már az anyám – mer tudom, hogy az lesz – de még nem beteg – de nagyon félek, hogy az lesz – és az apám egész fiatal – nem is értem – még nem esett el – hogy erre én hogy emlékezhetek – lehettem mennyi – négyéves – de már tudom előre – amit nem szabad előre tudni – és akkor nem tudom – mikor felébredek – hogy örüljek, mer láttam őket – vagy hogy borzasztó az egész –

Vénasszony zokog, Nő toporog.

NŐ

Nem tudom – tessék bejönni, van konyakom –

VÉNASSZONY

Dühösen. MÉR NEM ÍROD ALÁ? Ennyit se kérhet az ember – hogy odafirkantsák a nevüket – ennyit se!

NŐ

Nem arról van szó –

VÉNASSZONY

Az ember soha semmi rosszat nem tesz – egész életében – csak segít – másokon – és akkor ez van – ha neki kell valami!

NŐ

De nem így van –

VÉNASSZONY

MÉR, fárasztó? Letörik a kezed?

NŐ

Úgyis két tanú kell –

VÉNASSZONY

A tanár úr is, művelt ember, de ha segíteni kell, ő se!

Nekiesik Tanár ajtajának, dörömböl. Tanár dühösen kinyitja az ajtót.

TANÁR

Ne zavarjanak! Micsoda dolog ez!

VÉNASSZONY

Igen! Micsoda dolog! Az ember segítségért könyörög, és akkor – és akkor –

Nő integet Tanárnak.

VÉNASSZONY

Mer mindegy, hogy valaki ott rohad meg – maguk mellett! Pedig egy szó – de mindenkinek mindegy! Ez az igazság!

Csitri és Bakfis megjelenik az ajtóban, vihognak.

VÉNASSZONY

Végigkínlódtam – jó – végig – jó – de ez már!
Mikor volt – az én életemben – mikor? Mondják meg!
Mikor? És akkor az ember megírja – későn – de végre –
megteszi – valamit – jót – és akkor még ezt is – míg ezt se
egy aláírást nem képesek – az is sok nekik –

Sír, a lányok halkán vihognak.

NŐ

Megírta a végrendeletet, alá kéne írni – két tanú –

TANÁR

Tessék ideadni.

Elveszi Vénasszonytól, olvassa, kis csönd.

Ezt mindet rá tetszik hagyni? Órá?

Vénasszony bólint, szipog kifújja az orrát.

Jó, ebben nem találok semmi kivetnivalót. Szépen
aláírjuk, és akkor minden rendben lesz. *Tollat keres a
zsebében.*

BAKFIS

Nyújt egy tollat. Tessék, tanár úr, kérem.

TANÁR

Köszönöm. *Aláírja a papírt, nyújtja a Nőnek.*

NŐ

Nem tudom – személyi szám is kell, ilyenek.

TANÁR

Kérem szépen. *Visszaveszi a papírt, ír.*

NŐ

Én nem tudom kívülről. *Mingyár. Bemegy a
lakásába, kis csönd.*

TANÁR

Nahát akkor, tetszik látni, meg lehet oldani mindent.
Szépen megoldódik minden. És igazán nem kell
dörömbölni.

VÉNASSZONY

Ott térdeltem – bent a kövön – és fohászkodtam – a
konyhában – hogy segítsen meg az isten – és tetszik látni,
megsegített. Ő sugallta ezt nekem. Biztos, hogy ő volt.

TANÁR

Igen. Akkor szépen megoldódott minden.

VÉNASSZONY

Köszönöm szépen, tanár úr.

TANÁR

Nincs mit.

VÉNASSZONY

Jó, hogy vannak jó emberek. Én mindig tudtam,
hogy a tanár úr ilyen.

TANÁR

Igen. Most ne tessék haragudni, de órám van.

*Tanár betuszkolja a lányokat, bemegy becsukja az
ajtót.*

VÉNASSZONY

Mégis jó – hogy vannak jó emberek –

Vár, kopog Nő ajtaján, kis szünet.

NŐ

Kinyitja az ajtót, áll. Nem tudom, hova raktam –

VÉNASSZONY

Mindegy, majd ha megkerül, ráírod.

Kis csönd.

NŐ

Jó, majd akkor.

VÉNASSZONY

Tessék. *Nyújtja a papírt.*

Csőnd.

NŐ

Talán jobb lenne – ha még meg tetszene gondolni –
pont öneki – mire jó az –

VÉNASSZONY

Mi?

NŐ

Úgyis elveszik tőle – elisszák – üvöltöznek – ezek
meg se fogják várni – hogy majd még tetszik – ezek ilyenek
–

És én ezt nem bírom. Jobb lenne, ha ki tetszene
maradni belőle. Énnekem már volt ügyem a bíróságon – hát
attól mentsen meg az isten – egy aláírás, és aztán olyan
bonyodalmak – Jobb, ha nem tetszik, én mondom. Vagy
tessék elmenni – hova is – hogyhívják – ha el tetszik menni
a micsodához – a közjegyzőhöz, ez az, van olyan, hogy
közjegyző, az ráüti a pecsétet – az a legjobb, és akkor nem

keveredik bele az ember. Különben én mindenben, bármikor, tessék elhinni.

Kis csönd, Nő becsukja az ajtót, hallani a láncot. Csönd.

VÉNASSZONY

Összetépi a papírlapot, Nő ajtaja elé szórja. Nesze, te féreg – nesze – nesze – takarítsd el! Berohan, bevágja az ajtót.

Nyolcadik jelenet

A kocsibejáró felől jön Srác és Haver.

SRÁC

De lóvét nem adnak – csak ha valamelyik hülye szakai helyett – az addig megy a vécére rejszolni – egyszer volt, hogy adott a fasz egy ötvenest – van egy ilyen bőrszar – hogyhívják – nyakba tud lógni – egy olyan bőrizé –

HAYER

Erszény?

SRÁC

Ja. Akkor felváltottam csupa bélásra – hogy tele legyen – mer szerettem volna, hogy telt legyen – akkor tele volt –

HAYER

Ez jó bazmeg.

SRÁC

Mer ahogy adnak valamit – mindjár elpiáljuk – piálnak ám keményen – az egy milliárdos bazmeg – ott az a maszek – van neki két mercije bazmeg – kettő – de rendes

tag – mer ha kérjük, nyitva van tizenegyig – tovább is – két mercije van bazmeg – a kurvák faszát.

HAYER

Ez jó bazmeg. Nevet. Ez jó. A kurvák faszát! Ez jó!

SRÁC

Az egy jó hely – odamegyünk bazmeg – és elsöpörnek – pedig kemény hely – és akkor elkezd a Karesz – elkezd üvöltöni – és nem mer szólni senki bazmeg – mer mi vagyunk a farkasok – olyan is volt, hogy egyedül mentem – és elkezdtem üvöltöni – valami számot – és nem mertek szólni – pedig egyedül voltam –

HAYER

Ez jó. Ez jó.

SRÁC

Meg lehet szökni éjjel – sokszor megszöktem bazmeg – összecsavartam egy csomó lepedőt – és úgy le – a harmadikról –

HAYER

Mint egy krimibe?

SRÁC

Látod bazmeg – most is kijöttem – fogtam magam és kísétáltam – az ő csak nézett bazmeg – ezt se meri akárki –kiscsajok is – ott várnak lent – ketten-hárman – és akkor bazmeg ami belefér – egész éjjel – és akkor amikor vége van, akkor fel a lepedőn bazmeg –

HAYER

Jó –

SRÁC

Leszopnak bazmeg – aztán kapnak egy frászt – és kész –

HAYER

Hú bazmeg –

SRÁC

Mer jó vagyok náluk. Kurvára bírnak. És csak velem.

Csönd.

Van ott minden – van egy titkos alagút – mindenki tudja egy csomó géppuska is van odalenn – csak még nem találjuk – de meglesz – és akkor – akkor bazmeg – hú –

Kilencedik jelenet

Kijön Vénasszony, kezében törött mankó.

HAYER

Halkan. Vigyázz bazmeg – a vén csaj –

Csönd, Vénasszony a felásott földbe szúrja a mankót, nyomja lefelé, amíg megáll.

SRÁC

Csókolom –

Vénasszony ránéz, nem látja.

SRÁC

Csókolom – nem tetszik megismerni?

VÉNASSZONY

Mi?

SRÁC

Én vagyok – nem tetszik megismerni?
VÉNASSZONY
Kicsodát?

Csend.

Mi?

Csend.

Te – te?
SRÁC
Hát persze –
VÉNASSZONY
Jézusmária – nem igaz – ez nem is igaz –

Csend.

SRÁC
Köszönjél má bazmeg –
HAYER
Csókolom.
VÉNASSZONY
Te nagyobb vagy, mint – az apádnál is – uramisten –
SRÁC
Erős is vagyok – szoktam edzeni – van olyan, hogy eltolni a falat – az egy edzés – nem toloom el, de attól erős leszek –
VÉNASSZONY

Ennyit nőni – ilyen rövid idő alatt –
SRÁC
Nem olyan rövid –
VÉNASSZONY
Ez valami – én aszítottam – olyan vékony kis nyakad volt – olyan kis vézna fiú voltál – olyan értelmes, szomorú szemed – olyan riadt kis pofád – hogy lehet ilyen – hogy lehet –
SRÁC
Hát nem tom – de jó, mer most má nem tudnak megverni – most má nem mernek szemétkedni –

Kis csend.

VÉNASSZONY
Nem tudom – emlékszel? – bejöttél hozzám amikor kizártak – bejöttél melegezni – emlékszel?
SRÁC
Hát igen.
VÉNASSZONY
Adtam neked kaját – de te nem akartál enni, csak fáztál – emlékszel?
SRÁC
De nem, én ettem – volt olyan izé – tészta – valamivel –
VÉNASSZONY
Tészta?
SRÁC
Ja. Az jó volt.
VÉNASSZONY
Túrógombóc?

SRÁC
Hát lehet – olyan tészta –
VÉNASSZONY
Mi lehetett – túrós csusza? De mikor csináltam én túrós csuszát?
SRÁC
Kicsit olyan hogyhijják volt – olyan – na – paprikás. Az volt. De jó volt.
VÉNASSZONY
Akkor grenadírmars volt!
SRÁC
Nem tom –
VÉNASSZONY
De, akkor grenadírmars volt! Nem emlékszel?
SRÁC
De – de –
VÉNASSZONY
Hát persze! És hogy szeretted – persze, hogy grenadírmars volt!

Csend.

VÉNASSZONY
Haverhoz. Úgy ette – úgy falta szegényke – pedig tiltakozott, hogy nem is éhes –
HAYER
Ez jó! *Vihog.*
VÉNASSZONY
Mer volt úgy, hogy az apja nem adott neki három napig – ő meg étlen-szomjan –
SRÁC

De nem, csak úgy volt, hogy – mer éppen nem volt pénze – azért nem –

VÉNASSZONY

Ugyan, volt annak pénze!

SRÁC

De nem – tényleg – nem!

VÉNASSZONY

Téged küldött, hogy lopjál kaját, nem? Ő meg feküdt – hogy a feleségét gyászolja – aki elment kurválkodni!

SRÁC

De nem! Beteg volt! Ki volt írva!

VÉNASSZONY

Beteg! Ahogy téged elvittek az intézetbe –rögtön talpra állt – mer nem volt, aki etesse! Még ő volt beteg!

HAYER

Vihog.

SRÁC

Kussolja, te hülye barom állat!

Csend.

Nem úgy volt – most hiába tetszik mondani – nem úgy volt – láza is volt – rendszeren ki volt írva – ki az isten gondozta volna – hát kicsoda?

VÉNASSZONY

Most mit véded – nem is fütött – át voltál fagyva – tiszta kék voltál – nem emlékszel?

SRÁC

Jó, mer hideg volt –

VÉNASSZONY

De azért ő fütött – amikor te elmentél az iskolába – mi az hogy – csak délutánra hült ki – hogy te sajnáld – láttam én – hogy te sajnáld –

SRÁC

De nem – de nem –!

VÉNASSZONY

Hogyhogy nem? Láttam!

SRÁC

De nem!

VÉNASSZONY

Sapkád se volt – én kötöttem – én adtam kölcsön a lábost – és akkor könyörögtem, hogy adják vissza – és ki se mosták – súrolhattam a mocskot – még az anyád, amikor itt volt –

Csend.

Hát most itt vagy – ez jó – hogy éppen most – de én ezt tudtam – kértem – és megadta az Úr – Nem tudom, ha éhes vagy – most főzhetek valamit – Ez olyan – hogyhívják az ilyet – ez kegy – az Úrtól –

SRÁC

Aput nem tetszett látni?

VÉNASSZONY

Hát most itt vagy – *Haverhoz.* Olyan kedves, okos kisfiú volt – hát akkor én most bemegyek, és írok még egyet – hogy jó legyen neki, tudod?

HAYER

Hát –

VÉNASSZONY

Nem tudom – majd nem fér be az ágyba – de majd veszek egy hosszút – ezt nem gondoltam – és te még nőni fogsz?

SRÁC

Hogy mit?

HAYER

Vihog. Fogsz még nőni, bazmeg?

SRÁC

Kussolja má bazmeg!

VÉNASSZONY

Hogy beszélsz? Ne beszélj így!

Csend.

SRÁC

Én nem –

VÉNASSZONY

Én most megmondom neked – hogy én ezt éreztem – és még régen – vettem mindent – csecsemőholmit is – meg gyerekholmit – olyan szépeket – mer láttam a kirakatban, és tetszettek – jó volt megfogni – az anyagot – én mindent vettem – és elrejtettem – nehogy megtudja a férjem – lent van a pincébe – naftalinba – majd nem tudom –, lehet, hogy kinőttes – pedig te mindig kisebb voltál – amikor én ezeket vettem – de milyen jó lesz neked, ahogy megnősülsz – a gyerekednek – akkor ezeket is hozzáírom – most bemegyek, és megírom újra – istenem – az ember már egészen odavan – és akkor hirtelen – a csoda – *Mosolyog, bemegy becsukja az ajtót.*

Tizedik jelenet

Csend.

HAYER

Hát ez teljesen dilis, a vén csaj –

SRÁC
Nem is igaz – én csak azért mentem be, mer hideg volt – nem is igaz, hogy ettem – hazudik a szemét vén kurva – mivel fütött volna apu – mi a kurva istennel fütött volna – mivel!

HAYER
Nem vette észre, a macskát –

SRÁC
Kussolja má, mert szétverem a fejed bazmeg!

HAYER
Most mi van?

SRÁC
Mér, nincs itt senki – a kurva életbe –

HAYER
Mér, hátha megjött –

SRÁC
Ne pofázz bazmeg – ne pofázz –

HAYER
Jó, én nem –

Csönd. Srác lelkerőt gyűjt, bekopog, csönd. Szünet. Srác erősebben kopog, aztán belerúg az ajtóba. Apa kinyitja.

APA
Üvölt. A kurva életbe! –

Csönd.

SRÁC
Apu –

Csönd.

APA
Mi van –

SRÁC
Apu –

APA
Te vagy az?

Csönd.

HAYER
Csókolom.

Csönd.

APA
De nagy vagy.

Csönd.

Megszöktél? Megszöktél, vagy mi van?

SRÁC
Nem szöktem meg! Nem szöktem meg! Elengedtek!

APA
Ei?

SRÁC
Három napra!

APA
Mi? Három napra?

SRÁC
Három napra! Elengedtek!

Csönd.

APA
Szóval elengedtek. *Csönd.* Nahát – szia. – Elengedtek – és papír is van? Hogy elengedtek? – Mer aztán jönnek – szaglászna – aztán még én leszek a hibás – érted.

SRÁC
Van – mér nem hiszed – mér nem hiszed –

APA
Jó, én elhiszem – csak érted – Nahát akkor kiengedtek?

Csönd.

Hány napra, mit mondtál?

SRÁC
Három napra,

APA
Az jó, három napra, az jó. Mi ez? Szünet? Vagy micsoda?

Kis csönd.

Azér írhattál volna – előre – megírhattad volna – hogy jössz. Meg kellett volna írnod – hogy mikor jössz – máskor írd meg előre – hogy mikor jössz. Mi? Mondjál valamit.

SRÁC

Nem tudtam.

APA

Micsodát?

SRÁC

Hogy kiengednek –

APA

Mér nem tudtad – nem mondták vagy micsoda?

SRÁC

Nem.

Csend.

APA

Jó van – nem baj – nem mondták, nem mondták – jó van – akkor nem is tudhattad – mikor jössz – látod semmi baj – itthon vagyok – még jó – hogy itthon vagyok. *Kis csend.* Voltál már itt – amíg én nem – voltál már? Máma?

SRÁC

Voltam.

APA

Te, figyelj ide – mondd – hozzányúltál te ahhoz a macskához? Mi? A vénasszony macskájához – de ne hazudjál nekem!

SRÁC

Nem.

APA

Nem?

SRÁC

Nem.

HAYER

Nem is láttunk semmilyen macskát.

APA

Megdöglött neki és rám fogja – de biztos?

SRÁC

Biztos.

HAYER

Biztos.

APA

Nekem megmondhatjátok – hülye vénasszony – úgy kell neki – mi? Na. Nyugodtan – nem hallja senki – hozzányúltatok?

SRÁC

Nem.

HAYER

Nem.

APA

Nem? Jó van – na jó – akkor jó van.

Csend.

APA

Hát akkor hazajöttél – három napra – érezd jól magad – nem?

Csend. Állnak.

HAYER

Jó, akkor én most elmegyek – maj visszanezek.

SRÁC

Nem tom – megyek én is –

APA

Most hova mész?! Mit kell folyton elmászkalni?! Nem mész sehova!

HAYER

Te csak maradjál – maj visszanezek – szia, csókolom. *Kiszalad, csend.*

APA

Csak menjél utána – ha ez neked ennyi – hogy végre hazajöhetsz – annyi idő után – és akkor nem bírod ki az apáddal – hát csak menjél.

Csend.

Azér ha írtál volna – akkor lett volna kaja – valami – minden – mégis jobb lett volna – máskor azér próbáld meg –

SRÁC

De hát nem lehetett – nem akartak – mer kell az a baszás – a izé – a tanácsi papír – de a tanácsi izé – a gyámügyes – nem adja – ha nem kéri a szülő – nem kérte – nem kérted – anélkül tilos – de aztán a dirihelyettes – már nem bírta – hogy folyton járok a nyakára – egy rendes tag – az engedett el – tanácsi papír nélkül – amit nem is szabad neki –

APA

Igen? Hát én nem tudtam – nekem nem mondták –

SRÁC

Én megírtam – még régen – hogy hívjál haza – és akkor a tanácsi faszi kiszáll –

APA

Ide? Ide nem száll ki senki – eleget mászkáltak itt nekem – a kurva anyjukat – *Kis csönd*. MÉR – nem is irtál – nem is kaptam meg – tényleg – mér, mikor?

SRÁC

Hát rég – nem tom már – másfél éve – nem tom

APA

ÉN nem kaptam meg – semmit – biztos elveszett – ide nem is jár postás – nem kaptam semmit –

Csönd, állnak.

Na és – milyen ott lent – ?

SRÁC

Hát jó.

APA

Jó?

SRÁC

Jó.

APA

Mit mondtál, hol van?

SRÁC

Ez a mostani?

APA

Ja.

SRÁC

Hát a francba – ahol az üzem. Mi egy tanya mellett.

APA

De először nem oda vittek –

SRÁC

Nem – itt voltam – egy olyan gyűjtőbe – a gyivibe – úgy hívják – aztán meg mindenfelé – nem tom – dobálják az embert valahogy –

APA

Kaja? Jó szar, mi?

SRÁC

Nem szar, jó.

APA

Jó?

SRÁC

Jó. Olyan is volt – olyan hely – hogy nem jó – de inkább jó. Lehet repetázni – minden.

APA

Nekem ne mondd – biztos éheztenek a rohadtak – lopják a kaját –

SRÁC

De nem – tényleg – lopnak – de kaját nem – ha kaját, akkor is elég –

Csönd.

APA

Na és micsináltok?

SRÁC

Hát nem tom. Ami kell – lógunk.

APA

És?

SRÁC

Hát semmi.

APA

És mi van – szakmát tanulsz – ?

SRÁC

Ja. De az nemigen van – sorjázunk – ilyenek – lógunk – lehet lógni –

Csönd.

APA

Az a hülye nővéred – az már biztos keres –

SRÁC

Nem tom – mer a testvéreket szétdobálják – úgy hogy nem tom hovalett –

APA

Á, az már biztos keres – egyszer se írt – kurva lett, mi?

SRÁC

Nem tom.

Csönd.

Egyszer állati balhé volt – békát raktak be – a nevelőnek az ágyába –

APA

Mi? Békát?

SRÁC

Ja – de nem tudták, ki volt.

APA

Kicsoda?

SRÁC

Hát a fafejű – volt egy olyan – egy barom – arénázott egész éjjel – kizavartak – ott álltunk vigyázzba – de nem köpött senki – állati balhé volt –

Csend.

Sok béka volt – ott sok a béka – cigarettáztattuk őket – be kell dugni a szájába – szívja, szívja – feldagad – és szétpukkad –

APA
A béka?

SRÁC
Ja.

Csend.

APA
Te ne cigizz nekem – hallod? Nehogy má cigizzél –

SRÁC
Á.

APA
Nem cigizel?

SRÁC
Nem.

Csend.

APA
Hát itthon nincs semmi – a Feró elment –

SRÁC
Feró?

APA

Ja – akinek volt az a totókulcsa – tudod –

SRÁC
Feró?

APA
Ja – elment maszekolni – egyszer visszajött – aszongya, ötször annyit keres – biztos hazudik – de biztos, hogy keres – öltönyben jött vissza – még jó, hogy nem volt rajta olyan izékesztyű – kesztyű – meccsre se jár ki – jó, mi?

Csend.

SRÁC
Egyszer azt álmodtam – naon szar volt – azt álmodtam – hogy levágták a lábad – a gép – nem tom – és szaladtál felém – valahogy egy lábon – és ömlött a véred a másiktól – ami nem volt – és én szaladtam előled – te meg egy lábon –

APA
Hogy a lábamat – levágták –?

SRÁC
És futottál –

APA
Melyiket vágták le?

SRÁC
Nem tom – azt így nem tom – nem volt semmi? – a lábaddal.

APA
Á – nekem – á!

Kis csönd.

SRÁC
Én meg – az is volt – féltem – hogy spén megy a szemembe – és kiveszik – a szememet – kivették – az egészet – láttam azzal amelyikből kivették – hogy mit vettek ki – de sose megy bele semmi.

Kis csönd.

SRÁC
Garázsra mutat. Ez itt micsoda – ez nem volt – ez micsoda?!

APA
Garázs – azé a hülye csajé – van neki kocsija – bent áll – mer nem tudja vezetni bazmeg – ötször megbukott bazmeg – jó, mi? *Nevet.*

SRÁC
De mér garázs – hogyhogy ide –

APA
Hát garázs.

Kis csönd.

SRÁC
Ott volt a fészker –

APA
Ja.

SRÁC
Az olyan jó volt – a fészker – mindig oda lehetett – a fészker –

APA
El volt korhadva – szétment – mér?

Kis csönd.

Hogyhogy ilyen nagy vagy bazmeg –

Kis csönd.

SRÁC
Zsebéből papírzacskót vesz ki, kibontja. Apu – nézd
–

APA
Mi ez?

SRÁC
Én csináltam – lemezből – fűrészsel – állatok – nézd
– előrajzolás nélkül –

APA
Kezébe vesz egy-két kis figurát, nézi. Ez mi?

SRÁC
Melyik? Az tehén.

APA
Ez?

SRÁC
Fordítva kell tartani – tehén –

APA
Tehén. Tényleg.

SRÁC
Mindenféle állatok – csak úgy elkezdem és állat lesz
– először odaadtam a csajoknak – mer tetszett nekik – aztán
egy tízesér egyet – jó mi?

APA

Jó.

SRÁC
Kurva jól tudok köszörülni – képzeld – nem tudtam
hogyan tudok – modták hogy ilyen nehéz, olyan nehéz – egész
apró fűrőfejet is tudok – a mester is velem csináltatja –
képzeld –

APA
Az jó.

Kis csönd.

Egy kicsit ledőltem – az előbb – olvastam –

Kis csönd.

SRÁC
Apu – én már farkas vagyok.

APA
Mi vagy?

SRÁC
Farkas – mert amíg ott a nevelő – vagy a szakik –
addig kussolnak – de elmennek – és éjszaka mindenkit a
farkasok – állati erősek – aki nem nyal be nekik, azt kurvára
szétbasszák –

APA
Hogyhogy farkasok?

SRÁC
Hát a banda – nem lehet meglógni, – szétvernek
amíg kicsi voltam aszintem hogy lehet ugrálni – egyszer
kórházba is vittek – emiatt – itt ez a két fogam, ezt is
kiverték. *Mutatja.*

APA

A kurva anyjukat.

SRÁC
De most már én is farkas vagyok – mindegy ha új
hely – én már ott is tudom – hogy kell rögtön farkas lenni –
már amikor nyolcadikba jártam már akkor – azóta rögtön
kinézem ki a főnök – meg lehet érezni – én megmondom
neki hogy oké – én nem akarok kibaszni vele – pedig nem is
mindig a legerősebb – de azt lehet látni –

APA
Akkor jó.

Kis csönd.

APA
Én a legjobb korba vagyok – ez a legjobb kor – még
nem is vagyok negyven – mi? – tizenhattól negyvenötig
most hozzám minden nő passzol – de én már nem ám úgy –
én válogató lettem – a kurva anyád elvitte a legjobb
éveimet – kifacsart – mint egy rongyot – de soha többé –
megtanulja az ember mit lehet és mit nem lehet – jönnek a
kiscsajok bent is – vannak ilyen kiscsajok – csak a köpeny
van rajtuk – kombiné se – semmi – vigyorgnak ám kurvára
– de én vigyázok magamra – én már megtanultam – mit
lehet és mit nem lehet –

Csőnd.

SRÁC
És apu – jól vagy?

APA
Én? Jól. MÉR – hogy lennék – semmi különös –
melózok – én napközbe melózok – délelőtti műszak – de
majd kitaláljuk – mi legyen – arra a három napra – nem tom
– majd elmegeyünk – ide-oda – minden –

SRÁC

És – nem tom – ellát valaki?

APA

Engem? Nem kell – minek engem ellátni –

SRÁC

Nem tom – mint én – régen –

APA

Á – nem kell – hol van az má – á –

Csend.

Nagyon rendes voltál – tényleg – hogy amikor én kivoltam – akkor olyan rendes voltál – hogy pont akkor vittek el – amikor én ki voltam – rohadt dögök – a hülye nővéred le se szart – csak te – és akkor fogtak és elvittek –

Csend.

Jó, hát majd – bent egy kupleráj van – mindegy – nem minden van ott ahol volt – de majd rendet rakunk –

SRÁC

Én kitakarítok.

APA

Á – minek – majd meglesz –

Kis csönd.

Te – arra gondoltam – micsoda fasság – hogy ott valami hülye szakmát tanulsz – mér nem mész el melózni – keresnél.

SRÁC

Hát nem tom – mindenki oda jár –

APA

Egy fasság. Nézz meg engem – én ha akarom – bazmeg az öreg szakik nem keresnek annyit – mint én – ha akarnám – csak mi az istennek – te – mi lenne – ha mondjuk kijönnél – vissza – és elmennél melózni – ilyen nagy darab kölök – nem is tudom – minek szakma – te is keresnél – én is – az már lóvé, mi? – ha kiengednének – mer így mit kapsz – évekig melózol nekik – nem adnak semmit – csak ha felszabadulsz – és akkor is megnézheted – nem tom – gyere haza – megdumáljuk őket – jó, kijönnek szaglászni megint – a kurva anyjukat – de megdumáljuk őket – van nekünk dumánk bazmeg – mi ketten, mi? *Nevet.*

Csend.

SRÁC

Apu – itt akarok maradni – apu – *Elsírja magát.*

Kis csönd.

APA

Ne böggj – mér – én mit mondok – na –

SRÁC

Olyan szar – kurva szar – *Sír.*

APA

Na – mondom – el lesz intézve –

SRÁC

Nem akarok visszamenni!

APA

Nem akarsz, nem akarsz – jó – én is ezt mondom – maj megcsináljuk – most itt vagy – mit mondtál, mennyi? Meddig maradsz?

SRÁC

Nem akarok vissza –

APA

Hogy mikor mész el? – holnap?

SRÁC

Holnapután.

APA

Jó – akkor ez néked három nap – mi? – az jó – ne böggjél má – az előbb mondtad hogy jó ott – nem mondtad? – a kaja – a farkasok – Mér, én mit mondtam – hogy majd hazajössz – és egy kalap pénzt fogunk keresni – de most majd menjél vissza – mer jönnek hogy megszöktél – jönnek a nyakamra – és megin én iszom meg a levét – tudom én – akkor hiába – nem érted?

Csend.

Jó, ez most három nap – hát mit akarsz csinálni? – Micsináljunk?

SRÁC

Szipog. Nem tom.

APA

Mér nem tudod? – én tudjam? – én a te korodba tudtam – csajokat hajkurászta – moziba mentem – ilyenek – akkor nem volt tévé – fociztunk – a haverokkal – ti ott lent – fociztok?

SRÁC

Nincs pálya –

APA

Mér nincs? – ezér nem lesz nekünk aranycsapatunk – mindig mondom – mert nincsenek grundok – az újág is megírja, még sincs – mér nincs ott pálya?

SRÁC

Nem tom – pingpongasztal volt – elvitték – egy nevelő – nála van –

APA

A pingpongasztal? És nem az övé, mi? – a tiétek – és elvitte – mi?

SRÁC

Én már nem láttam – mesélték –

APA

Ilyenkor ki kéne állni – hogy vigye vissza – mér nem álltok ki? – nem kell hagyni – így vesznek el mindent – mert hagyjátok –akkor kurva isten hogy elveszik – mond hogy én mondtam –

Csend.

Jó – most mondjuk elmegyünk – jó? – mászkálunk – vagy menjél moziba – nem tom mit adnak – adok pénzt – kapsz egy húszast – jó? – én addig olvasok – mer szoktam olvasni – meló után – kapsz egy húszast –

Csend.

Meg addig rendet rakok – nem volt időm – de most hogy itt vagy – ez mégis jó – hogy hazajöttél – rendet rakok –

Csend.

Tizenegyedik jelenet

A kocsibejáróból jön Előadónő, mindkét kezében cekker, abban étel, ital, valamint aktatáska. Megáll.

ELŐADÓNŐ

Jó napot kívánok. Ez a negyvennégy?

APA

Ez.

ELŐADÓNŐ

Nem értem, nincs kint a házszám. Itt bolyongok félórája, se házszám, se utcanév...

APA

Mer leesett – én akkor csináltam egyet – kiraktam – fel volt rakva – mer a régi már teljesen – olyan izé volt – lekopott – de jött a tanács – hogy nem izé – szabvány – leszedették – hogy majd ők – azóta nincs.

ELŐADÓNŐ

Nem értem, a szomszéd telekre, arra a fakerítésre huszonnyolc van kiírva... Kérdeztem, senki se tudta.

APA

A postás is – nem jön be – mert aszongya nem kötelező – ha nincs szám – lakik itt egy vénasszony – az kiáll oda ki – amikor várja a nyugdíjat – mer a postás nem jön be – mi nem is vagyunk. *Nevet.*

ELŐADÓNŐ

Leteszi a cekkereket a földre, aktatáskájából kivesz egy tervrajzot, kibontja, nézegeti. Nem értem... itt nem ez van.

APA

Mit tetszik keresni?

ELŐADÓNŐ

A tanácstól vagyok.

APA

A tanácstól?

ELŐADÓNŐ

Onnan.

APA

Kérem szépen – itt a fiam – elvitték állami gondozásba – de rossz neki ott – tessék kiengedni.

ELŐADÓNŐ

Gyámügy. *A rajzot nézegeti.*

APA

Elvitték – teljesen jogtalanul a nővérét is – tessék bejönni – nálam rend van – tisztaság – én dolgozok – és akkor elveszik a gyerekeimet!

ELŐADÓNŐ

Mondom, hogy a gyámügy. Van gyámügyi előadó. Tessék hozzá fordulni. *Körülnéz.* Nem értem.

APA

Tessék őt kiengedni – és engem kijelölni – a izének – a hogyhívjákknak – aki neki a – tetszik tudni –

ELŐADÓNŐ

A gyámjának.

APA

Az az! Mer lehet – tudom én –

ELŐADÓNŐ

Gyámügy. *A garázsra mutat.* Ez mi?

APA

Garázs.

ELŐADÓNŐ

Ez nincs.

APA

Azé a nőé – aki ott lakik –

ELŐADÓNŐ

Nem lakóépület?

APA

Ez? Mondom – garázs – azé a nőé –

SRÁC

Fészer volt ott – fészer – az enyém –

APA

Majd én kihívom – ne tessék fáradni – *Kopog Nő ajtaján, csönd, megint kopog.*

NŐ

Kinyitja, de csak résnyire, a lánc nem engedi. Mi az?

APA

Jöjjön ki – a tanács jött a garázs miatt.

NŐ

Hogyhogy a tanács? Megkaptam az engedélyt, az az enyém.

APA

A tanács aszongya lakóház.

Nő leveszi a láncot, kijön, Előadónőhöz megy.

NŐ

Az elvtársnő a tanácstól?

ELŐADÓNŐ

Onnan.

NŐ

Ez az én garázsom. Megkaptam az engedélyt – bent van, ki tudom hozni. Itt nem volt semmi, egy bódé, korhadt fából. Én csináltattam.

ELŐADÓNŐ

Ezen a rajzon nem szerepel.

NŐ

Hogyhogy nem szerepel? Én bent voltam a tanácsnál, megvan másfél éve.

ELŐADÓNŐ

Mikor szálltak ki ide tőlünk?

NŐ

Nem tudom... *Apához.* Kiszálltak?

APA

Amikor elvitték a gyerekeimet – a fiamat is – jogtalanul – mer a vénasszony följelentett – pedig örült – most ásta el a macskáját – most mondja meg, elásta – nem? Nem elásta?

NŐ

Hát el.

ELŐADÓNŐ

Ez mi, ez kert? Mert nálam kert van.

APA

Ez kert.

ELŐADÓNŐ

Nem belső udvar?

Kis szünet.

APA

Ez kert?

NŐ

Én nem tudom. Mért, van különbség?

Kis csönd.

A tanár úr biztos tudja – és ő megmondhatja, hogy ez garázs – *Tanár aajtájához megy, kopog, szünet, megint kopog, Tanár kinyitja.*

TANÁR

Könyörgök, hagyjanak már dolgozni!

NŐ

Bocsánat, de az elvtársnő a tanácstól – tessék mondani, ez kert vagy udvar? És az ott az én garázsom, tessék neki megmondani!

TANÁR

Kérem – én százszor kértem önöket – hogy ne zavarjanak tanítás közben –

NŐ

De a tanácstól vannak!

ELŐADÓNŐ

Tanárhoz. Ez a negyvennégy?

TANÁR

Ez, kérem.

ELŐADÓNŐ

Itt semmi se úgy van. Le kell ellenőriznem, a gázbekötés miatt, de a szomszéd telek a huszonnyolc, és nincs rajta szám. Ez a garázs nincs is.

TANÁR

Egy pillanat. Milyen gázbekötés?

ELŐADÓNŐ

Hát bekötik magukhoz a gázt.

TANÁR

Most?

ELŐADÓNŐ

A következő negyedévben.

TANÁR

Kérem, én úgy tudom, hogy ezt az egészet szanálni fogják.

ELŐADÓNŐ

Persze.

TANÁR

Ha szanalják, minek bekötni a gázt? Jó lett volna, ha korábban kapjuk, de ha itt úgysis az egészet lebontják, minek most már bevezetni?

ELŐADÓNÓ

Benne volt a tervben, hogy itt gáz lesz. Nem volt kapacitás. Most lett.

TANÁR

Ez a tanácsnak egy csomó pénzébe kerül.

ELŐADÓNÓ

Így van. Úgyhogy örüljenek, hogy ezt kapják.

TANÁR

Ha most bevezetik, mi használjuk pár hónapig, félévet, egy évet, aztán jön a buldózer, és eltakarítja ezt az egészet. A közműveket áthelyezik. Egy csomó költség. Építenek olyan tizemeletes kaszármányát, mint amilyen itt a környéken már van. Új csöveket fektetnek...

ELŐADÓNÓ

Így van.

TANÁR

Nem lenne ésszerűbb, ha most már nem kötnék be?

ELŐADÓNÓ

Ezzel maga ne törődjön. Jóvá van hagyva.

NŐ

Ne tessék akadékoskodni, tanár úr, ha van gáz, akkor jobb lakást kell felajánlaniuk cserébe.

TANÁR

Ez akkor is pazarlás, kérem. Az állam kidob egy csomó pénzt hiába.

Csitri és Bakfis érdeklődéssel figyel a Tanár aijtájában.

ELŐADÓNÓ

Így van. Biztos, hogy ez a negyvennégy?

TANÁR

Ez a negyvennégy.

ELŐADÓNÓ

Ahogy nézem a méretek se stimmelnek.

TANÁR

Kérem szépen, ha már bevezetik a gázt – jó, vezessék be. De akkor talán mégsem kéne szanalni. Nincs ez rossz állapotban, meg a többi ház sem a környéken – egy csomót rendbe hozattak nem is, olyan rég – egy, olyan magas házba, alig férnek többen, mint ahány házat le fognak bontani. És itt vannak szép kertek is, gyümölcsösök, azt mind meg kell majd semmisíteni. Kár értük.

ELŐADÓNÓ

Határozat van. Maga örüljön, hogy mindent megkapnak ingyen.

TANÁR

Ezek az épületek téglából épültek – alá vannak pincézve, az állaguk megfelelő, ezek még kibírnak negyven-ötven évet, többet, mint egy előre gyártott lakótelep.

ELŐADÓNÓ

Kérem szépen, tessék engem békén hagyni. Én megkapom a feladatot, és tisztességgel végrehajtom. Tessék a panaszirodához fordulni. Hétfőn hosszú félfogadás.

APA

Tessék papírt adni, hogy itt nálam rend van, én nem iszok, én dolgozok, ő is keres, tessék megnézni, mekkora!

ELŐADÓNÓ

Magyarázzák meg neki, hogy a gyámügy.

APA

Maga a tanácstól van – én most a tanácshoz fordulok – tessék tanúsítani, – hogy mi volt – amikor elment

a feleségem – itt maradtam – én ki voltam facsarva – és a fiam látott el – mer én nem tudtam felkelni – igen – és ő hozott nekem kaját – mindent – takarított – mosott – mer a nővére is elkőborolt – ha nincs a fiam – akkor én ott döglök bele – egész kicsi gyerek volt még – de szerzett mindent – és akkor följelentettek – és a tanács elvitte – így volt? Mondják meg! Így volt?!

NŐ

Így, mer a néni segíteni akart, hogy magához veszi, és akkor szálltak ki, és akkor figyelt fel az állam – de nem lehetett a nénihez, mert veszekedtek volna – úgyhogy elvitték –

ELŐADÓNÓ

Sóhajt, a Srácrá néz. És?

APA

Vissza akar jönni – mer nem jó ott neki – miér nem jöhet vissza?!

SRÁC

Hadd maradjak itt – én nem tom – én bent mindig elképzelttem – hogy visszajöhettek – és akkor apuval – itt – pedig nem is írt – de én szeretnék itt – övele – *Elsírja magát.*

ELŐADÓNÓ

Tessék bemenni a gyámügyre.

APA

Kinyitja a lakásajtáját. Tessék jönni – itt rend van – tisztaság – tessék megnézni – itt van neki helye –

Tanár visszamegy, betuszkolja a lányokat, becsukja az aijtót.

ELŐADÓNÓ

Majd kijön a gyámügyes, érti? *Visszarakja a tervrajzot az aktatáskába, felveszi a cekkereket.*

NŐ

Kérem szépen, ez a garázs, erre van engedély – meg tudom mutatni – bent van – én ezért a garázzsal együtt – nekem jár egy kétszoba-összkomfort – tessék felmérni –

ELŐADÓNŐ

Majd még kijönnek.

Vénasszony kijön a lakásából, tiszta, kissé túl fiatalos ruhában, kirúszozva, kezében papír.

VÉNASSZONY

Ordít. Maga menjen onnan!

ELŐADÓNŐ

Ijedten elugrik.

VÉNASSZONY

Letapossa a sírt! A sírt! Menjen onnan!

NŐ

Tessék várni – ez csak egy macska – felakasztották neki –

Előadónő kifelé indul, Apa utána rohan, megragadja a karját.

APA

Ez a rohadt vénasszony – most följelentem – mer elvitette a fiamat – ez volt –

ELŐADÓNŐ

Engedjen el!

APA

Nem volt joga! Nem volt joga! Egy örült – elássa ide a macskáját – örült – és ennek hisz a tanács!

NŐ

Vénasszonyhoz. A tanácstól jött –

VÉNASSZONY

Előadónőhöz. Tessék ezt nekem aláírni – végrendelet – mer csak a tanár úr hajlandó – senki más – tessék nekem aláírni –

ELŐADÓNŐ

Engedjen el!

VÉNASSZONY

Mindent erre hagyok – erre a fiúra itt – mindent – a bútort – mindent – a pénzemet is – tízezer forint – azt is – újra megírtam – tessék aláírni –

ELŐADÓNŐ

Nem írok alá semmit – eresszenek – maguk meg vannak veszve – adok én maguknak gázt –

APA

Elvitette a fiamat – hogy ő akar a gyámja lenni – ismerjük ezt – mer akkor ő kapja a pénzt – mint a gyámja – persze –

VÉNASSZONY

Nem érti, maga barom, hogy a fiára hagyom mindenemet?! Nem érti?!

APA

Mi?

VÉNASSZONY

Ez végrendelet – rá hagyok mindent – a pénzemet – tízezer forint – azt is – és magamhoz fogom venni – majd írok kérvényt –

APA

Van pénze mi? De az én zsebemből kilopja – én azt kiszámoltam – mer a gyámsági segély minimum havi négyszáz – én azt tudom – nem vagyok hülye – aszisz én nem tudom? Eddig 9600 forintot lopott ki a zsebemből – ennyit – 9600-at – kiszámoltam!

VÉNASSZONY

Hogy mit? – én loptam, magától?

APA

Mer ha én lettem volna a izéje – a gyámja – a kölöknek – ennek, a lányomat nem is számolom – akkor ez annyi idő alatt ennyi! – Ez ki lett számolva! – Ennyivel tartozik!

VÉNASSZONY

Hát ez – hát ez –

APA

Maga feljelentett – hogy csak fekszek – *Előadónőhöz. Ez jelentett fel – hogy csak fekszek – mer ki voltam nyírva – mer ez itt – ez akarta megkaparintani a pénzt – a kölök után – jól kiszámolta! Nahát nem kapta meg – mer jött a gyámügyes – az látta mi van – de én se kaptam meg – a kurva életbe – én se! Vénasszonyhoz. Mer ha maga nem olyan rohadt szemét – akkor megkapom!*

NŐ

Az úgy volt, hogy jött a gyámügyes – és látta, hogy itt balhé lenne – azér nem akarta, hogy a néni – aki igazán csak jót akart – tessék elhinni.

APA

Hát én ki is tekertem volna a nyakát – ki én –

NŐ

Szegény fiú olyan rendes volt – ápolta az apját – lógott az iskolából, melózott – hogy legyen pénz – kirúgták az iskolából, hogy pénzt lop –

SRÁC

Nem is loptam! Csak a nővéremtől! Nem is loptam!

NŐ

Az apja csak feküdt – kiírták – a fiú főzött is rá, takarított, minden – elég szerencsétlen dolog volt, hogy akkor jött a tanács – én tudom, hogy a tanács jót akart –

ELŐADÓNŐ

*Kiszabadítja magát. Menjenek a gyámügyre!
Kiszalad a kocsibejárón.*

VÉNASSZONY

Utánakiált. Legalább írja alá – kell két tanú – írja alá!

Előadónő elűnik.

APA

A kocsibejáróban Előadónő után kiált. Nem is vertem – soha! Mindenki veri a kölkét – én soha! Kis csönd, Srác felé. MÉR – vertelek?

SRÁC

Nem.

APA

Nahát! Egy-két frász, de verni – azt soha! Onnan kell elvinni, ahol agyonverik – de onnét soha – csak tőlem – amikor nagyok – amikor már keresnek – ez azért is van – mer ha nincsenek itt – akkor nem adnak nagyobb lakást – erre megy ki – tudom én! Mer a tanács is – mér kell bebeszólni az ember életébe – mér kell – amikor úgyis kurva nehéz – akkor mér kell belepofázni – mér kell!

NŐ

Jót akartak – higgye el, hogy jót akartak – az egy nagyon rendes gyámügyes volt.

APA

Akkor is mit szólnak bele – az életbe – mit szólnak bele – *Vénasszonyhoz*. Rohadt spicli.

VÉNASSZONY

Magával nincs mit beszélnem. A fiára hagyom mindenemet, érti? De magával nincs mit beszélnem. *Nőhöz*. Veled se – gyáva szemét – egy ilyet nem tud aláírni – de nem baj – mert az Úr nem akarja, hogy a rossz uralkodjon a világon – *Sráchoz*. majd meglátod –

NŐ

Hogy én vagyok szemét! Én itt védem a nénit – és akkor – és akkor – mindig be tetszett tenni – mindig – el tetszett üzni az egyetlen – a mérnököt – aki evezett –

VÉNASSZONY

Mi? Én? Kicsodát?

NŐ

Az egyetlen pasas volt – de rá tetszett szállni – hogy jöjjön kávézni – itt tetszett lesni, mikor jön – és nem bírta – az egyetlen pali volt – aki –

VÉNASSZONY

Te meg vagy örülve.

NŐ

Én? Én? Miket tetszett mondani a bácsinak – rólam – végig – tudom én – elmondta a bácsi – hogy én csak a lakásért – végig ez ment – mert én fiatal vagyok és szép – aljas tetszett lenni – féltékenységből – tudom én –

VÉNASSZONY

Mi? Én? Az egy vénember volt!

NŐ

Fiatalabb volt a néninél!

VÉNASSZONY

Egy rozoga vénember! Csak megszántam – mer te csak amit muszáj volt – és itt rohadt egyedül egész nap – hát addig én behívtam – vettem neki almát – te meg féltél hogy én akarom a lakását – mer csak az aljasság ami a fejetekbe van – csak az –

NŐ

Itt tetszik leskelődni – amikor én a tanár úrral beszélgetek, rögtön ki tetszik rohanni – hogy nehogy énvelem –

VÉNASSZONY

Hát ez –

NŐ

De igen!

APA

Nevet, Sráchoz. Hallod? Tépik egymást – jó, mi? *Nevet*.

NŐ

Maga fogja be – csak leskelődni tud!

APA

Hülye kurva – lefekszik mindenkinek – aszisi nem látom – mindenkivel – folyton kint a csöcse hogy lássam – rohadt kurva –

NŐ

Majd én mindenkit – mindenkit –

Berohan, bevágja maga mögött az ajtót, lánccsörgés.

VÉNASSZONY

Mer neki kellett volna a macskám – el akarta édesgetni – és az a hülye dög – még dörgölődött is hozzá –

APA

A macskája. *Nevet*. A hülye macskája! Megdöglött a macskája, néni drága! Kifingott a cicus! „Macskuszka, macskuszka, kssz, kssz, cicmic!” *Nevet, ugrálni kezd a mankó körül, indiánüvöltést hallat, Srácnak integet.*

SRÁC

Nevet. Apu – apu – *Csatlakozik hozzá, ő is körbeugrálja vele a mankót, indiánüvöltéssel.*

VÉNASSZONY

Nézi az ugrálókat, kihúzza magát, mozdulatlanul áll. Istenem – hála néked istenem hogy újra – hogy figyelmeztetsz engem istenem –

Apa és Srác ugrál, időnként kezüket a szájuk előtt lebegtetve üvöltenek egyet-egyét.

VÉNASSZONY

Te tudod istenem hogy mért kell ezt – te tudod istenem –

Apa és Srác abbahagyja, lihegnek, Apa átkarolja Srácot, az hozzábújik a nála alacsonyabb apához.

VÉNASSZONY

Szétmaszatolja a könnyeit, szétmázolja a rúzsát. Nem baj, istenem – semmi se baj – akkor is – akkor is – Bemegy a házba, behajtja az ajtót.

APA

Liheg. Na bazmeg – mi? Nevet, liheg. Hej bazmeg – jaj!

SRÁC

Nebet. Apu – hú bazmeg –

A kocsibejárából jön Anya, fel van pakolva cekkerekkel, megáll.

APA

Krákog. Kéne mozogni – mi? Focizni – fejelni – vagy valami – Fújtat.

Srác észreveszi Anyát, odébb lép, rosszul lesz, leül a garázs elé, meredten nézi az anyját, csönd.

ANYA

Mi van?

Csönd.

APA

Semmi bazmeg – semmi – itt a kölköd – nem látod?

Anya odanéz, hallgat.

APA

Na menje má be – rakjál rendet az istenit – még kaját se tudok neki adni – hol a picsába tekeregsz – amikor hazajön – és rakjál rendet bazmeg – kiviszed az ágyadat a konyhába – mer ő ott fog bent aludni – velem – érted bazmeg? – ne nézz nekem – ne nézz – és pakold el a rohadt cuccaidat érted –

Anya bemegy a lakásba, csönd.

Az anyád most itt van – már elég rég visszajött – most itt van – visszajött – és itt van – legalább főz, nem? – most rúgjam ki? – akkor mi van? – legalább amíg itt van – főz, nem? – Most mi van? Most mi van bazmeg? MÉR nem mondasz neki valamit – az anyád neked – az istenit.

Csönd.

Nincs is semmi – közöttünk – visszajöhet, micsináljak – hova menjen – folyton kirúgják – hát hova menjen – főzzön – nem érdekel – csináljon amit akar – menjen férjhez – ha akad olyan állat – de folyton visszajön – nem jön össze neki. *Nebet.* Kinek kell egy ilyen vén csaj? – Nem megy az úgy – ő csak hiszi – hát én nem szólok bele

– férfiba még nem öreg az ember – ha ennyi idős – még nem is vagyok negyven – én még akármit – mi? Ez a legjobb kor. – Hozzám most tizenhattól negyvenötig minden nő passzol – de én már vigyázok – én már megtanultam – mit lehet és mit nem lehet.

Csönd.

Most mit ülsz – anyád főz – bemegyek. *Kis csönd.* Majd gyere be – biztos kell kaja, mi? – Hát majd gyere. *Bemegy a lakásába, becsukja az ajtót.*

Csönd. Srác ül a garázsajtó előtt, hallgat.

Tizenkettedik jelenet

A kocsibejárából jön Haver, megáll.

HAYER

Mi van?

Csönd. Haver Srác mellé ül a garázs elé.

Ültem kint – vártam, hogy jöjjön valaki – nem jött senki.

Csönd.

Mi van?

SRÁC

A kurva anyját –

HAYER

Mi van?

SRÁC

Feláll, fölveszi a baltát. Szétverem a fejét – szétverem –

Haver hallgat.

Szétverem a fejét! *Nekiesik a garázsajtó lakatjának, leveri, közben ordít.*

HAYER

Elvisszük a kocsit?

SRÁC

Liheg, ledobja a baltát. A kurva anyját –

NŐ

Kijön. Jesszusom! Micsináltok! Miért! Visszamenekül, az ajtót résnyire nyitva hagyja, ráteszi a láncot, rémülten bámul kifelé.

Haver kinyitja a garázsajtót, befelé néz.

HAYER

Kispolszki.

NŐ

Könyörgök – ne!

HAYER

Nem mer kijönni bazmeg – *Nevet.*

NŐ

Ne csináljátok – kérlek szépen – ne!

HAYER

Elvisszük?

SRÁC

Üljé má le a seggedre.

HAYER

Nem tudsz vezetni?

SRÁC

Nem. Üljé le a seggedre!

Haver leül, csönd.

NŐ

Kérlek szépen – ne –

Csönd.

HAYER

Odavan a csaj – *Nevet.*

SRÁC

Kuss legyen.

Csönd. Nő rémülten néz. Csönd.

Tizenharmadik jelenet

Tanár kijön Csitrivel és Bakfissal.

TANÁR

Hát akkor a jövő héten.

CSITRI

Igen, tanár úr. *Papírpénzt vesz elő.*

NŐ

Tanár úr!

TANÁR

Odanéz. Tessék.

NŐ

Nem, semmi – csak elnézést – hogy zavartam – óra közben –

TANÁR

Semmi baj – semmi baj –

Csönd.

Még annyit szeretnék mondani – hogy ez a fohász, ez a szépséges, mélyről fakadó, emberi fohász, ez a kétségbeesett fohász, ez, kérem, nemcsak azért a század magyar költészetének és nemcsak magyar költészetének talán legnagyobb költeménye, mert ugyanazzal az élménnyel küszködik, mint ugyanebben a korban a legnagyobbak, például Dosztojevszkij és Nietzsche, mint már mondtam, és nemcsak azért, mert azóta sem, ahogy mondják, azóta sem veszített az aktualitásából, minthogy azóta is pontosan ebben a helyzetben van a világ, az egész világ, kérem. Hanem ez a szépséges, emberi, kétségbeesett, mélyről fakadó fohász, ez a rettenetes, önkínzó kiáltás, kérem, a hitetlenül hívó lélek páratlanul pontos és szépséges feltárulkozása, és merem állítani, hogy ebben még a legnagyobbakat is fölülmúlja. Mert ebben a versben nem azért menekül az Úrhoz, mert megtért, mert az Úristen van, mert hiszi, hogy létezik, mint egy másik versében mondja, egy öreg isten, ez nem a gyöngye ember menekülése, hanem olyan felnőtt, komoly emberé, aki felméri, mi történik, ha erről a már soha többé fel nem támasztható istenről lemondunk, kérem.

Csitri közben Haverral szemezik.

S hogy ez a komoly ember mennyire tisztában van gyöngeségével, s hogy emiatt ez az ember mégse gyöngé, hiszen bevallja, azt világosan kifejezi, amikor azt írja:

„Adjuk Neki hittel magunkat,
Ó mégis csak legjobb Kísértet,
nincs már semmi hinnivaló,
higyjünk hát a van-vagy-nincs Úrnak.”

Tessék megfigyelni, hogy eddig Istennek szólította, és most egyszerre Kísértetnek hívja, nagy betűvel természetesen. A Kísértet rossz szellem is lehet, kérem. Tehát ezzel azt mondja a költő: akár van ilyen Isten, akár nincs, akár jó, akár rossz, mindenképpen kell hogy létezzen, akkor is, sőt főleg akkor, amikor „nincs már semmi hinnivaló”. Ez a komoly, kétségbeesett ember hallatlanul mély gondolata. Azt mondja ezzel a költő: bármi legyen is az a valami, az a szellemi természetű az ember fölött, lehet akár végzetes, ellenséges is az emberrel szemben, az még mindig jobb, mint ha nincs. És ezt fejezi ki olyan gyönyörűségeken az utolsó szakaszban, a magyar költészet legszebb négy sorában, amit kérek megtanulni kívülről:

„Mert ő mégis legjobb Kísértet
S mert szörnyűséges, lehetetlen,
Hogy senkié, vagy emberé
Az Élet, az Élet, az Élet.”

Bakfis papírpénzt csúsztat Csitri kezébe.

Tessék megfigyelni, kérem, hogy ez az akár jó, akár rossz Kísértet itt „legjobb Kísértetként” aposztrofáltatik. Mindegy tehát, milyen, csak létezzen. S a magyarázat: szörnyűséges és lehetetlen, hogy először is senkié az élet – tessék megfigyelni a paradoxont, hogy a költőtől független szörnyűséges jelző hogyan keveredik a költő lelkének

kétségbeesett felkiáltásával, a lehetetlennel; s hogy utána először az következik: senkié az élet. És csak azután jön az igazán mély, nagy gondolat, amelyet azóta sajnos az élet igazolt mindmáig, a legszörnyűbb prófécia, amit valaha költő kimondott, a legsúlyosabb kasszandrai jóslat, amely beteljesedett:

„S mert szörnyűséges, lehetetlen,
Hogy senki, vagy emberé
Az Élet.”

Mert az ember nem méltó az életre, mert az ember, ha az élet fölött hatalmat nyer, tönkreteszi.

Kis csönd.

Úgyhogy tessék megtanulni, nem is csak utolsó szakaszt, hanem az utolsó kettőt. *Kis csönd.* És majd ha erre maguk is rájönnek, akkor ez a nyolc sor felidéződik magukban, akkor is, ha most nem értik még egészen.

BAKFIS

De értjük, tanár úr.

TANÁR

És ha felidéződik, akkor, bármily különös, meg fognak nyugodni. Meg fognak nyugodni, mert úgy érzik majd, hogy maguk is valami nagynak a részei, valami olyan szörnyűségnek, amelyben, maguk előtt már olyan gyönyörű lelkű emberek is szenvedtek, mint amilyen Ady Endre volt. És akkor maguk megérik majd a szépséges nagy közösséget, amelybe az emberek tartoznak – azok az emberek, akik az Életet csak tönkretenni képesek – de ha ezt megérik, akkor megjelenik magukban az a Szellem, az a Kísértet, amelyről Ady Endre beszél – megjelenik magukban Úr.

Tanár könnyezik, csönd. Lányok állnak. Csönd.

TANÁR

Krákog. Úgyhogy, kérem, az utolsó nyolc sort kívülről megtanulni – Nekem most el kell mennem –

CSITRI

Köszönjük szépen, tanár úr. *Nyújtja a pénzt.*

TANÁR

Igen – *Elveszi.* Köszönöm. Úgyhogy egy hét múlva.

Tanár gyorsan bemegy a lakásába, az ajtót nyitva hagyja. Csitri és Bakfis vihog.

CSITRI

Psszt!

BAKFIS

Psszt!

Tanár kijön, kezében szatyor.

TANÁR

Elfelejtettem bevásárolni – amikor jöttem haza az iskolából, és nem volt nálam szatyor – sietek – kezüket csókolom. *Nőnek.* Kezit csókolom.

CSITRI, BAKFIS

Csókolom, tanár úr!

Tanár kiset a kocsibejárón át.

HAYER

Nézz oda bazmeg –

BAKFIS

Na gyere.

CSITRI
Hova rohansz?

BAKFIS
Gyere már!

CSITRI
Milyen helyes fiú.

BAKFIS
Gyere.

HAYER
Nézz oda bazmeg –

SRÁC
Hagyjál.

HAYER
Néznek. Mi? Néznek.

BAKFIS
Nőnek. Csokolom.

NŐ
Halkan. Szervusz. Szervusztok.

BAKFIS
Na gyere.

Haver feláll, kicsit közelebb megy a lányokhoz.

CSITRI
Helyes srác – amelyik ül. Mi?

Haver megáll.

CSITRI
Úgy látszik, nem tud felállni.

Haver felröhög.

BAKFIS
Ne – most minek –

CSITRI
Mint komor bikáé, olyan az ülése.

BAKFIS
Felnevet, aztán abbabagyja. Nem kell ezekkel.

Csitri és Bakfis megindul a kocsibejáró felé, Nő hallgat, figyel.

CSITRI
Visszanéz. Nem tud jönni.

HAYER
Sráchoz. Gyere már bazmeg –

SRÁC
Szemét kurvák.

CSITRI
Dühösen. Gyere már.

Csitri és Bakfis kimegy a kocsibejárón.

HAYER
Ezt most minek kellett bazmeg – minek – nem láttad hogy fasz kell nekik? – nem láttad bazmeg?!

SRÁC
Kussoljál a kurva anyádat.

Nő rémülten hallgat.

HAYER
Visszamegy Sráchoz, leül. Most mi van – mi?

Csend.

Jó kis csajok – minek kellett –

Csend.

Mi van – a faterod elment? – vagy mi van?

Csend.

Mér nincs kulcsod bazmeg – mondtam neked hogy legyen – nekem van –

Csend.

Figyelj – néz – a csaj – néz –

SRÁC
Fogd be a pofádat te hülye barom állat –

Csend.

Elszedte aputól a pénzt – tízezer forintot – rohadt vén dög –

HAYER

Mi?

SRÁC

Rohadt vén dög – miatta van minden –

HAYER

Mi? az a vén csaj – akinek a macskája – ?

SRÁC

Nőhöz. Mit néz?! Most mit néz?! Mit néz?!

NŐ

Ne – kérem –

SRÁC

Elvette a fészert – az enyém volt – mér vette el?!
Elsírja magát, csönd.

HAYER

Ne – na –

NŐ

Én nem tudtam – ne haragudj – nem tudtam –

HAYER

Most mi van –

NŐ

Mit adjak neked – ha akarsz valamit – én szívesen –

SRÁC

Menjen a francba! – ne nézzen!! – szétverem a kocsiját, ha néz!!

NŐ

Ne – azt ne – nem nézlek – de azt ne –

SRÁC

Menjen a francba!!

Nő behúzódik, de az ajtót nyitva hagyja résnyire.

HAYER

Szétverjük – a kocsiját – ? Mi?

SRÁC

Hülye barom állat –

HAYER

De most mér –

Csönd. Jön Tanár, kenyér, tej, bor, felvágott a szatyorban. Nő a lépéseket hallva az ajtóba áll.

NŐ

Csókolom, tanár úr.

TANÁR

Nem vittem szatyrot reggel – elfelejtettem – úgyhogy most kellett bevásárolnom – öt órám volt, elfelejtettem. És óra után el kellett mennem – még délután – mert nem lehet NDK-füldugót kapni – pedig az a legjobb – csak hiánycikk. Az a legjobb. *A fiúk felé.* Szervusztok. *Nőhöz.* Folyton a tévé – úgyhogy altató is kell –

NŐ

Igen, már sokszor tetszett mondani.

TANÁR

De az altató még mindig kevésbé – Csáth Géza ópiumot szívott – tetszett olvasni? Majd mesélek róla – nagyon szép novellái vannak – Hát, kezicsókolom.

NŐ

Csókolom, tanár úr.

Tanár bemegy a lakásába, kulcsra zárja. Csönd.

HAYER

Figyelj – néz.

Szác kézbe veszi a baltát, nézi. Nő becsukja az ajtót, hallani a láncsörgést és a zárat. Csönd.

SRÁC

Ellopta aputól – a pénzét –

HAYER

A vén csaj? Jó, hogy legalább a macskáját kinyírtuk – mi?

Szác leteszi a baltát, csönd.

Mit vagy oda – semmi – bemegyünk, és visszaadja bazmeg –

Csönd.

Naná hogy visszaadja bazmeg – nem mer az nyikkanni – bemegyünk és visszaadja –

Csönd.

HAYER

Felveszi a baltát. Maj meglátja ezt – kurvára beszarik bazmeg – aztán öregem ott a pénz –

Csönd.

SRÁC

Négy száz az enyim.

HAYER

Mi?

SRÁC

Mer kilencezer-hatszázat lopott – és van neki tízezer. Úgyhogy négy száz az enyim.

HAYER

Mér – én is megyek – Nem?

SRÁC

Nem kértelek.

HAYER

Maj neked egyedül odaadja – hülye.

Csönd.

SRÁC

Akkor kétszáz a tied.

HAYER

Mér kétszáz – ötezer.

SRÁC

Lófasz. Apué kilencezer-hatszáz.

Csönd.

HAYER

Hát tudod – a te apád bazmeg –

SRÁC

Vigyázzál a pofádra – kaphatsz még bazmeg –

Csönd.

HAYER

Nem tom – kéne izé – zokni – amit a fejünkre –

SRÁC

Csába! Minek!

HAYER

Hát az kell – nem?

SRÁC

Csába.

Csönd.

Tizennegyedik jelenet

A kocsibejáróból jön Törzs és Közeg. Srác és Haver feláll, Haver kezében a balta.

HAYER

Csókolom.

TÖRZS

Szia. – Ez kicsoda?

HAYER

Hát a izé – hát ő az.

TÖRZS

Személyi igazolványt.

Srác előveszi, odaadja, Törzs lapozza.

TÖRZS

Jé, te vagy az? Meg se ismerlek. *Közeghez.* A fia.

KÖZEG

Ja.

SRÁC

Igen.

TÖRZS

De te intézetbe vagy – nem?

HAYER

Megszökött! Nekem mondta! Megszökött!

Csönd, Srác Haverra néz, elővesz egy papírt, odaadja, Törzs nézi, majd Közegnek nyújtja.

TÖRZS

Szabályos eltávozási engedély?

Közeg tanulmányozza.

SRÁC

Szabályos.

TÖRZS

Nem téged kérdeztelek.

Kis csönd.

KÖZEG

Hát – engedély.

TÖRZS
Pecset, dátum van?

KÖZEG
Pecset van. Dátum van.

TÖRZS
Fejléces?

Közeg bólint.

TÖRZS
Visszaveszi. Ez egy szabályos eltávozási engedély.
Hány napra?

SRÁC
Három.

TÖRZS
Nem téged kérdeztelek.

Közeg belenéz a papírba.

KÖZEG
Három.

TÖRZS
Ez egy szabályos eltávozási engedély három napra.
Visszaadja a papírt Srácnak, az elteszi. A személyi igazolványba nem szabad semmit se tartani.

SRÁC
Nincs benne semmi.

TÖRZS

Én nem azt mondtam, hogy van benne, hanem hogy nem szabad benne tartani semmit. Ezt mondtam?

Csend.

Ezt mondtam?

SRÁC
Ezt.

TÖRZS
A személyi igazolványt mindig magánál kell tartsa az ember.

SRÁC
Nálam volt – nem volt nálam?

TÖRZS
Nem azt mondom, hogy nem volt nálad. Azt mondtam, hogy nem volt nálad? *Közeghez.* Ezt mondtam?

KÖZEG
Nem.

TÖRZS
Sráchoz. Ezt mondtam?

SRÁC
Nem.

TÖRZS
A személyi igazolvány nem lehet gyűrött.

Csend.

Ez nem gyűrött. Elvesztését azonnal jelenteni kell az illetékes rendőrhataloságnál.

Csend.

Na. Tessék.

Srác visszaveszi az igazolványt, elteszi.

Apáddal már találkoztál?

SRÁC
Igen.

Nő résnyire kinyitja az ajtót, figyel.

TÖRZS
Na jó. Hát csak folytassátok.

Csend.

Mi van? Mér? Micsináltatok eddig?

HAYER
Hát úgy dumáltunk.

TÖRZS
Na. Folytassátok.

NŐ
Jó napot kívánok.

TÖRZS
Jó napot.

Csönd. Nő visszahúzódik, zárok, láncsörgés. Srác Vénasszony ajtaja felé indul, Haver kis habozás után követi. Srác benyit, mindketten bemennek. Csönd.

KÖZEG

Ez egy nő volt –

TÖRZS

Ja.

KÖZEG

Kurva, mi? – biztos kurva – picsán kéne rúgni – minek baszik folyton – *Nevet.*

TÖRZS

Ez vicc volt bazmeg? Hülye vicc!

Kis csönd.

KÖZEG

Én nem – nem – én tényleg – én egyenruhába alszok – olyan jó – csak mikor nappal – amikor néznek –

Csönd.

TÖRZS

Na. – Az ilyen kis krapekok ráhamisítanak egy másik dátumot – kikaparják a régít – vagy hipóval – azt nézni kell – meg azt hazudják, hogy volt csak elveszett – a vonaton –

KÖZEG

Ja.

TÖRZS

De ez egy rendes srác – amikor kivolt neki az apja – akkor ellátta – ápolta – pedig kivolt az apja – amikor másodsor hagyta ott az asszony – akkor még jó nő volt – a nővére meg csavargott – üzletszerűen kéjelgett – szóval rendes srác.

Csönd. Közeg a falnak dől.

Kivagy, mi?

KÖZEG

Nem, csak úgy –

TÖRZS

Én nem mondtam – hogy ez könnyű – egész nap mászkálni – ide – oda – fáj a lúdtalpad bazmeg – mi?

KÖZEG

Nem – csak a hátam –

TÖRZS

Hát ez az – ez van – hidegbe – melegbe – nyeled a port – a füstöt – hogy rend legyen – hát ez az.

Csönd.

Maj megszokod – meg hogy vigyázni kell – figyelni – de maj megszokod.

Csönd. Hirtelen sikoltás, zuhanás, csönd. Közeg elugrik a faltól, rémülten körülnéz.

TÖRZS

Idegesen. Mi van – beszartál?

KÖZEG

Mi volt ez?

Csönd.

TÖRZS

Semmi bazmeg – biztos a tévé – valami krimi. *Csönd, fülelnek.*

TÖRZS

Na jó – itt is voltunk – akkor menjünk –

Vénasszony lakásából sápadtan jön ki Srác és Haver, mindkettő keze és inge véres, megállnak.

HAVER

Mér kellett neki – mér –

SRÁC

Az agya – az agya –

Mindkettőnek hányingere van. Törzs és Közeg bámul, aztán egyszerre ugranak, rávetik magukat Sráca és Haverra. Leteperik őket. Srác és Haver nem ellenkezik. Egymáshoz bilincselik őket.

TÖRZS

Közeghez, Srácon és Haveron térdelve. Nézd meg –

Közeg habozva bemegy. Csönd. Közeg kijön, rosszul van, aztán lassan, mélyeket lélegezve földerül.

KÖZEG

Felderített cselekmény! Felderített cselekmény!

Törzs és Közeg felrácigálja Srácot és Havert, futólépésben vezetik ki őket a kocsibejárón át, eltűnnek.

Tizenötödik jelenet

Nő kinyitja az ajtót, leveszi a láncot, kijön, szipog, kezében új lakat, a garázsajtóhoz megy fölrakja, a régít a kezébe veszi, visszaindul, megáll, Tanár ajtajához megy, bekopog, vár, aztán bemegy a saját ajtaján, bezárkózik.

Tizenhatodik jelenet

Csönd. Kijön Apa és Anya.

APA

Hol ez a kölkök –

ANYA

Jött ma az izé – hülyék – én egész nap csak – én nem – egész nap rohagáltak – én meg – annyi időm se – hogy kimenjek szarni – és az a tudod – meghalt mi? – nekem ez gyanús – bemonta a rádió – gyanús – tízkor – de nem tudtam kimenni – a többiek – le se szartak – az Erzsi – naná – megfájdult a fejem – de azok is kinyiffannak – ja és jövök haza – a templomnál – tényleg a szívébe? – mi? azzal a izével – azzal a – na – olyan fa – durung – na – a végén – kampó – vas – mi? – nem értem – de hát ez izé – szörnyű – azok meg ott mászkálnak – folyton – annyi időm se hogy szarjak – még nekik nagy a pofájuk –

APA

Jó – most ne –

ANYA

Mér – elegendem van – jönnek – Az Erzsi is – hülye csaj – jön nekem – dumája az van neki – közben én – de én megmondtam – mér ne – amikor a görék is – mi? – maj meglátod –

APA

Kussolja, a kurva anyádat!

Csönd. Nő lakásából megszólal Leonard Cohen „Who by fire” című dala. Apa felneszel.

APA

Már vannak nála – hallod?! – már vannak nála!

Csönd, szól a szám.

Na. Itt a kölkök – rakjál rendet bazmeg – mer az neki rossz – ha látja hogy átrendeztük a szobát – maj te kimész a konyhába – amíg itt van –

ANYA

Mér menjek ki – hova? – és monta a rádió – hogy a – na – tudod –

APA

Mer kimész bazmeg – azér – és majd hazajön bazmeg és akkor is úgy lesz –

ANYA

Hogyhogy hazajön?

APA

Hazajön – és akkor én leszek kijelölve – én leszek a izéje – na – én leszek neki – én leszek a gyámja – ez az – és az legalább havi négyszáz – érted – mer engem jelölnek ki – mert most azt lehet – erős kölkök – jó erős kölkök – majd elmegy melózni – francnak kell a szakma – ez megkeres rögtön legalább négy rongyot – ötöt – erős kölkök bazmeg – érted – mennyit eszik egy ilyen – mondd hogy ezret

megeszik maj kap még nem tudom – egy rongyot – marad kettő – marad három – érted – úgyhogy most menjél a kurva anyádat – rakjál rendet –

ANYA

Rendet rakok neked – kihajítom a hülye könyveket –

APA

Na csak azt próbáld meg te szemét – csak azt próbáld meg –

ANYA

Kihajítom – mesék – hetvenhét magyar népmese – egy ilyen vén állat – és meséket olvas –

APA

Mer azok szépek bazmeg – és semmi közöd hozzá – hogy én kicsinállok – verd a seggedet a földhöz hogy itt lehetsz – úgyhogy most takarodj be – és az lesz amit én mondok!

Anya bemegy. Csönd.

Na. – Mer itt az lesz – ahogy én akarom.

Befelé indul a lakásába.

Mi megy abba a kurva tévébe?

Bemegy, bevágja az ajtót.